

VLTAVÍN

10/2011

Ročník dvacátýprvní
cena 8,00 Kč

10. října 2011
vychází každé

druhé pondělí v měsíci

11. číslo roku 2011

vyjde v pondělí 14. listopadu

(uzávěrka čísla je v pondělí 7. listopadu)

Změny v Týně – jak šel čas

Malé zamyšlení nad některými změnami ve městě za posledních dvacet let

Začátek devadesátých let se odrazil v rozběhu privatizace, začátku podnikání i v restituci pozemků a budov. Z Městského národního výboru se stal Městský úřad.

Byly dokončovány projekty, které byly započaty v souvislosti výstavbou Jaderné elektrárny Temelín.

Dostavovalo se Hlinecké sídliště, základní škola, atd. Rostl počet obyvatel města, přistěhovaly se nové rodiny, rodilo se čím dál více dětí, město mládlo a celkově přibývali noví občané, kteří neměli rodinné vazby na Týn.

Postupně během let začalo mnoho změn, které ovlivňovaly život města.

Poliklinika se už začátkem devadesátých let přestěhovala do nové panelové budovy, v té původní zděné byly následně vytvořeny byty s pečovatelskou službou.

Na řece Vltavě zmizel poslední mlýn, na Lužnici kolodějský jez, byla dokončena a napuštěna Hněvkovic-ká přehrada.

Původně plánovaný hřbitov na Semenci nikdy nezačal plnit svoji úlohu, místo s krásným výhledem se přeměnilo na Stanici Pomoc přírodě.

Koupaliště na Hlinkách odnesl čas, nebo bylo spíše překryto vzrostlou zelení, je však po letech připravována jeho revitalizace.

Kemp na Rybíčků louce zůstal už jen ve starých mapách, teď přes tuto lokalitu povede cyklostezka.

Průmyslové podniky zanikaly, jiné byly zprivatizovány. Jmé-

na závodů jako např. Jitex, Hikor, Madeta, Stavokonstrukce patří spíše do vzpomínek. Vznikla řada dalších firem, které jsou soustředěny například v nové průmyslové zóně, nebo se nacházejí na místě již bývalých podniků.

Město zřídilo příspěvkové organizace, např. Městskou polikliniku, patří mezi ně základní školy, MS, ZUŠ Komzáka i MěDDM, o mnoho let později např. Městské centrum kultury a vzdělávání. Vznikla Vltavotýnská teplárenská a.s., Vltavotýnská realitní s.r.o. Organizace jako Technické služby, Osvětová beseda a Městský podnik služeb zmizely v propadlých dějin podobně jako socha rudoarmějce z Vinařického náměstí. To, že město také vlastnilo jatka, věděl jen pamětník. Město má majetkový podíl ve firmě Rumpold s.r.o., která mimo jiné zajišťuje svaz odpadu, sběrný dvůr a úklid města.

Zanikla kasárna, objekty a pozemky jsou již využívány novými majiteli, částečně jako budoucí obytná a průmyslová zóna.

Centrum města se postupně proměňovalo: zmizely některé malé obchůdky, byl dokončen Prior později přejmenovaný na OD Bety, město zrekonstruovalo Horní Brašov i náměstí (to konkrétně několikrát), střed města oživil výsadby květin, stromů a keřů. Byla zrekonstruována ulice Týrsova, Legií, Zadní Podskalí, Alej Míru a další. Rada ulic byla přejmenována, vznikly také ulice zcela nové vlivem výstavby rodinných domků.

Teplifikací města se zlepšila kvalita ovzduší, teplo je přiváděno z JE Temelín, původní kotelný se přestaly využívat. Starý most se po rekonstrukci a nových náterech objevil v úplně novém světle. Změny prodělalo i nábreží a břeh řeky, nové výsadby vylepšily park na nábreží.

Několik let před povodněmi v roce 2002 byla dokončena protipovodňová hráz na Hlineckém potoce, sice stezka po hrázi nemá začátek ani konec, ale sehrála svoji důležitou úlohu jako ochrana před velkou vodou z Hlineckého potoka.

Historie výstavby Sportovní haly nebyla krátká, stavba začala jako „Akce Z“ na konci osmdesátých let, aby se celá devadesátá léta disku-

tovalo o dostavbě a nakonec byla dokončena v roce 2001. Před plánovaným MS 2002 v kanoistice byla dokončena startovací kanoistická věž, více upraveno nábreží a vystavěna nová veřejná WC u železného mostu.

Povodně v srpnu roku 2002 změnilly tvář města a rozdělily jeho historii na období před nimi a po nich....

Po roce 2002 byl opraven i most 28.října – jediný most průjezdný pro motorová vozidla v Týně. Bazén v Týně na svoji obnovu dodnes čeká, povodňový rok 2002 mu přinesl vážnou ránu.

V roce 2003 se stal Týn nad Vltavou pověřenou obcí III. typu. Správní obvod obce s rozšířenou působnos-

- dokončení na poslední straně -

Rozhovor s...

Ing. Ivo Machálek,
místostarosta města

Daří se vám úspěšně zjišťovat podněty od občanů? Jakou formou s vámi občané mohou komunikovat?

Občané využívají možnosti mě navštívit osobně v úředních hodinách přímo na radnici, někdy se mnou hovoří o svých problémech i při setkáních mimo úřad. Důležité jsou také pro mě podněty, dotazy, popř. stížnosti v písemné podobě, přicházející na adresu města, jenž se snažím průběžně vyřizovat. Zajímám se i o problematiku, která se mě týká, ze zápisů osadních výborů a komisí, některých se i osobně zúčastňuji, např. zasedání komise veřejného pořádku. Když za mnou občan přijde, v případě potřeby se osobně dojeďu na konkrétní problematiku místo podívat a hledám řešení. Rada situací vyžaduje rozhodnutí rady města, některé problémy lze řešit přímo, popř. v rámci dalších jednání, kdy kontaktuji příslušného vedoucího odboru z MěU a s ním se snažím problém vyřešit.

Mám jako místostarosta a radní na starosti zejména komunikace, dopravní značení,

dohlížím na práci městské policie, řídím Městskou polikliniku a zabývám se i problematikou Vltavotýnské realitní. Například konkrétní opatření k zajištění úklidu ve městě zajišťuje Odbor hospodářské správy a školství MěU prostřednictvím firmy RUMPOLD-T, s.r.o.

S jakými dotazy a problémy za vámi občané chodí, jak se vám daří řešit situace, které je trápí?

Naposledy jsem řešil zatékání do jednoho z domů v ulici Pod Trať, kam po úpravách komunikace zatékala voda při deštích. Částečná náprava situace byla zrealizována, v rámci investic se příští rok provedou další úpravy.

Jednosměrky – toto téma se řešilo s přihlédnutím na potřeby občanů, kteří v daných ulicích bydlí a nemohli v souladu s dopravními předpisy parkovat, situace se vyznačením jednosměrných ulic výrazně zlepšila. Samozřejmě se nikdy nezdávdčíte všem, ale to je normální.

V Hněvkovicích na levém břehu nás požádali obyvatelé chat, zda bychom za jejich finančního přispění mohli upravit příjezdovou komunikaci, což se nakonec úspěšně podařilo. Za přístup těchto obyvatel k řešení problému jim děkuji.

V Městské poliklinice je potřeba upravit vzduchotechniku a vytápění, sehnali jsme na tuto

opravu 7 milionů korun, i tyto změny by měly přispět k lepšímu chodu zdravotnického zařízení.

S Vltavotýnskou realitní jednáme se sportovními kluby i jednotlivci v situacích, kdy je třeba komunikovat na téma Sportovní hala a její provoz (řešení rozdělení hodin v hale a různé drobné úpravy ve Sportovní hale).

Městské komunikace a jejich opravy – co konkrétně chcete vylepšit?

Pro příští rok bychom rádi opravili zejména menší úseky ulic a chodníků, zejména ty, které využívá větší počet obyvatel a jsou ve špatném stavu. Nemí vůbec jednoduché určit objektivně pořadí prováděných oprav, ale pokusíme se sestavit co nejvíce kompletní seznam a postupně provádět opravy. Dále bych chtěl touto cestou poděkovat těm občanům, kterým není lhostejný pořádek kolem svých domů a i nadále si ho udržují sami. Nemí v silách města, aby ho udržovalo všude. To samé se bude týkat odklízení sněhu.

Rada města stanoví prioritní investice ve městě, vše bude konzultováno i s opozicí a případně investice budou zařazeny do rozpočtu na rok 2012. Občané mají možnost prostřednictvím svých zastupitelů navrhnout lokality, které podle nich jsou třeba upravit či zrekonstruovat.

Mistrovství České republiky v moderní magii 2011

Ve dnech 15. – 17. září se stal Městský dům kultury Sokolovna v Týně nad Vltavou dějištěm nejprestižnějšího českého festivalu v moderní magii – Mistrovství České republiky v moderní magii.

Tento festival se koná pouze jednou za čtyři roky a pořadatelé festivalu si i přes to, že ve hře bylo několik měst, vybrali Týn nad Vltavou díky luxusním prostorům Sokolovny s potřebným technickým, festivalovým a jevištním zázemím, které je nezbytné pro takovou akci. Kouzelnické umění poměřilo během tří

dnů několik desítek českých magů pod dohledem desetičlenné odborné poroty. Té rozhodně nebylo co závidět, neboť dle prezidenta českého magického svazu Pavla Kožíška bylo toto Mistrovství republiky opravdu ve hvězdném stylu. Soutěžilo se v základních kategoriích, jako je manipulace, všeobecná magie, iluze a mikromagie. Verdiktem poroty byly otřeseny základy Mistrovství republiky v moderní magii, neboť poprvé od roku 1967, kdy je mistrovství Českým magickým svazem vyhlašováno, mezi všemi tuzemskými kouzelníky zvítězila žena. Teprve sedmnáctiletá kouzelnice z Frýdku Mítku porazila svým magickým uměním veškerou kouzelnickou konkurenci.

V Sokolovně se kouznilo doslova od rána do večera v šesti vyprodaných jevištních soutěžních představeních a vše vyvrcholilo slavnostním galavečerem, na němž vystoupil i světoznámý portugalský kouzelník David Sousa. Této hlavní hvězdě festivalu dlouze a hlasitě ve stoje aplaudoval zcela vyprodaný sál Sokolovny. Součástí festivalu byly kouzelnické semináře a kouzelnický bazar, kde si mágové mohli vyměnit zkušenosti a nakoupit nová kouzla. Na rozdíl od jevištních vystoupení byl však bazar přísně střežen před laiky.

Pořadatelé festivalu v čele s prezidentem Českého magického svazu Pavlem Kožíškem byli nesmírně spokojeni s profesionálním a vstřícným přístupem zaměstnanců Městského domu kultury Sokolovna. Díky nim v průběhu příprav a následně třídního maratónu nedošlo k žádným kolizím a nepříjemným překvapením, které takovou po všech stránkách náročnou akci, jako bylo mistrovství, vždy provází. Perlička: jako zlatá nitka se celým mistrovstvím vinula lehká „nervozita“ prezidenta Kožíška pramenící z toho, že „vše šlape tak, jak má, nikdo ho neoslovuje se žádnými problémy a on tudíž nemá co řešit, na což není vůbec zvyklý.“

Pro Městské centrum kultury a vzdělávání bylo konání Mistrovství

republiky v moderní magii zatím největší, nejprestižnější, ale také technicky a organizačně nejnáročnější akcí. Jsem hrdá na to, že si pořadatelé pro svou akci vybrali týnský kulturní dům Sokolovna díky svým jedinečným prostorům. Jsem hrdá na to, že jsme nejen díky přístupu a pracovnímu nasazení kolektivu pracovníků MDK Sokolovna v této „zkoušce“ obstáli se ctí a přesvědčili jsme pořadatele festivalu, návštěvníky, ale i sami sebe, že máme na to pořádat akce republikového významu. Odměnou za vše nám byla spokojenost a pochvala pořadatelů i účinkujících a nadšení návštěvníků, kteří festival shlédli.

Mgr. Jana Mráčková,
ředitelka MCKV v Týně nad Vltavou

Změny v Týně – jak šel čas

Malé zamyšlení nad některými změnami ve městě za posledních dvacet let

- dokončení z první strany -

tí Týn nad Vltavou zahrnuje 14 obcí včetně Týna nad Vltavou.

Některá zařízení ve městě se docela v krátkých obdobích stěhovala: původní kino promítalo na Zámecké, nové kino vzniklo ve Společenském domě na Hlínkách, aby nakonec nejmodernější, byť nejminiaturnější forma biografu byla vybudována v MDK Sokolovna. Městský dům dětí a mládeže byl podobným turistou – ateliéry a klubovny byly z původní budovy v Jiráskově ulici stěhovány do větších prostorů v ulici Ke Hradu a nakonec našly své nejlepší poslední útočiště v bývalé MS Tyršova.

Policie ČR našla své definitivní umístění v opravené budově na konci Horního Brašova. V souvislosti s výstavbou supermarketu bylo znatelně zmenšeno autobusové nádraží a vystavěna nová nádražní budova, cestující tak opouštějí město v první fázi své cesty prostě „couváním“.

Devadesátá léta přinesla vznik Městské policie a Informačního centra, aby pak následoval zánik těchto institucí a jejich následná obnova několik let po roce 2000, kdy nakonec jejich potřebnost prověřil čas.

Doprava

Kruhový objezd, oprava nového mostu, jednosměrky, to všechno jsou „novinky“ posledních let. Změnilo se dopravní značení, vznikly značené „obytné zóny“, retardéry.

Památková zóna

Majitelé domů v centru města s příspěvím dotace na obnovu památkových zón během let obnovili fasády, okna, střechy. Byly opraveny obě současné budovy radnice, po rekonstrukci začala být využívána obrádní síň v domě u Zlatého slunce (radnice č.p. 37), novou střechu, fasádu i okna získala budova zámku (muzeum). Město se podílelo na rekonstrukci kapličky a božích muk. Již v devadesátých letech byla opravena fasáda kostela sv. Jakuba, byl vyměněn hodinový stroj a v roce 2010 byly navráceny chybějící zvony.

Kultura

Založení Městské galerie přineslo příležitost ukázat obyvatelům i návštěvníkům města výtvarná díla nejznámějších českých i zahraničních umělců. Jejím přemístěním do radnice č.p. 37 byl získán atraktivní prostor s kouzelným dvorkem, studnami a bonusem v podobě „černé kuchyně“. Kulturní dům Sokolovna po vynucené přestávce z důvodu celkové rekonstrukce se stal znovu důležitým kulturním stánkem města. Spo-

lečenský dům Hlincek začalo spravovat město po jeho dokončení v roce 1991 - tenkrát ještě s dotací okresního úřadu. Městské akce se v něm konaly do roku 2009, kdy byla městem organizovaná divadelní a filmová představení přemístěna do rekonstruovaných prostor Městského domu kultury Sokolovna. Do kulturní historie města se zapsal i čihovický Špejcharklub s folkovými, jazzovými koncerty a zajímavými přednáškami.

Varhanní koncerty v kostele sv. Jakuba zkvatili významná a náročná rekonstrukce historických varhan.

Významným učitelé a interpreti klasické vážné hudby se jako lektori účastnili Mezinárodních klavírních kurzů, v rámci kterých probíhaly koncerty.

Městská knihovna prodělává aktuálně významnou rekonstrukci, zatím se v první etapě opravuje pouze oddělení pro dospělé.

Školství

Významným počinem byla rekonstrukce školy na Vinařického náměstí, pro úspory tepla byly důležité výměny oken v základních a mateřských školách.

Zanikly jesle a některé mateřské školy (Pod Trať, Orlická, Tyršova), počet dětí se po původním zvýšení v devadesátých letech po roce 2000 opět snižoval. Zmizel pojem „zvláštní škola“, byly vytvořeny speciální třídy v rámci základních škol.

Jako alternativa pro volnočasové aktivity malých dětí i jako možnost setkávání jejich maminek vznikla mateřská centra.

Sociální služby

Vznikl Důmov sv. Anežky, jeho středisko u sv. Kateřiny, svoji činnost rozšířila Farní charita, důležitý je mimo jiné provoz nízkoprahového zařízení Bongo. Opravená Sašina vila se stala třetím domem s pečovatelskou službou ve městě. Bylo zahájeno plánování sociálních služeb a vytvořen Plán sociálních služeb, kde je popsána situace v sociálních službách a projekty jejich rozvoje.

Nakupování

Dočkali jsme se i supermarketů, i když pultový prodej na Horním Brašově našťastě přežil i rok 2000. Po vlnách vzniku a zániku mnoha obchodů s elektronikou, drogerií, second handů se rozšířily ve velkém měřítku obchody s levným textílem. Velkou konkurencí jsou však nákupní zóny např. v Českých Budějovicích.

Hřiště

Duhové hřiště, hřiště Opavia, atd. jsou příjemné hrací plochy pro malé i velké děti. Na nábreží

jsou k dispozici hřiště na plážový volejbal, hřiště na petangue zmizelo mezi zelení. Velmi dobře nyní vypadá volejbalové i fotbalové hřiště, tenisové kurty.

Turistika

Mezi nejvýznamnější turistické cíle stále patří otáčivé hledíště, Městské muzeum a galerie. Bohužel Týn nemá výraznější turistickou památku typu významného šlechtického sídla, podobně jako Hluboká či Bechyně. Atrakcí posledních let jsou však pro veřejnost přístupné podzemní chodby pod budovou muzea.

Týn nad Vltavou bohužel také zůstává městem bez fungujícího plaveckého areálu.

Zlepšil se výběr a kvalita ubytovacích kapacit, pokrok udělalo i restaurační stravování, je možné vybrat si z různých specialit české kuchyně až po asijská a italská jídla. Turistům ukazuje směr a dává cenné rady turistické informační centrum na náměstí. Orientaci ve městě umožňuje informační systém pro pěší i pro motoristy. Vznikly naučné stezky, informační tabule z devadesátých let postupně zanikly, aby byl vytvořen systém nových tabulí s historickými popisy míst a také naučná stezka na Semenci a dálková na „Onen svět“ za Milevskem.

Pravidelná lodní doprava opět od devadesátých let jezdí až na Orlik, malá loď vás provede po řece po městě a směrem na soutok Vltavy a Lužnice. Vývaziště lodí pod kostelem umožňuje kotvit menším lodím „vodních turistů“.

Pro cyklisty je důležitou novinkou Vltavská cyklostezka podél řeky, která slouží i jako dráha pro bruslaře.

Obyvatelstvo

Město mělo v roce 1991 celkem 6813 obyvatel, během dvaceti let počet značně narostl. Současný počet (k 30.6.2011) je 8154. Zajímavé je srovnání s daty z doby před čtyřiceti lety: v roce 1971 žilo v Týně pouze 4437 obyvatel. Logicky tedy vznikly větší nároky současného počtu občanů na velikost a agendu městského úřadu, na počet lékařů, místa pro děti ve školách a školkách, velikost společenského sálu pro divadelní a plesové události, druhy a rozsah sportovních zařízení, atd.

Město během let celkově zkrásnělo. Po různých „moderních“ zástavbách, výstavbě sídlišť se nakonec domy obklopy do přijatelnějších barevných fasád, prázdná místa byla vyplněna novou zelení, řada objektů byla zrekonstruována a opravena. Můžeme sice nostalgicky vzpomínat na starou řeku, město bez paneláků, původní zástavbu, ale změny nezastavíme. Přejme si jen, aby se náš život v Týně ubíral zejména pozitivním směrem.

Rozhovor s Renatou Tábořskou – k Mistrovství ČR v moderní magii v Týně nad Vltavou 2011

Český magický svaz, který sdružuje kouzelníky z České republiky, pořádá v Týně nad Vltavou mistrovství ČR v moderní magii 2011, mistrovství se koná se jednou za čtyři roky, podobně jako olympiáda, jsou vždy vybráni dva mistři republiky: jeden z oboru jevištní magie, jeden z mikromagie.

Proč byl vybrán Týn nad Vltavou?

Líbil se nám váš nádherný rekonstruovaný kulturní dům, chtěli jsme navázat na tradici Kouzelných koktejlů, které publikum již zná, a zejména využít zkušeností pana Maška (mimo jiné mistra Československa v moderní magii z roku 1971).

Organizace Mistrovství není jistě jednoduchá, popište, jak dlouho se tato akce připravovala?

Informace o mistrovství ČR v moderní magii bylo zveřejněno už na začátku února v České televizi v Sama doma, už v té době probíhaly přípravné práce, organizační zajišťování.

Festival se celkově připravoval minimálně 9 měsíců.

Jaké bylo Mistrovství ČR v moderní magii v Týně?

Celý festival začal ve čtvrtek 15. 9. a byl ukončen závěrečným galaprogramem v sobotu večer.

Měli jsme neuvěřitelný počet účastníků, přihlášeno bylo 200 akreditovaných kouzelníků, v jiných ročnících obvykle nebývá takto velký počet. Jejich umění v šesti soutěžních představeních hodnotila odborná devítičlenná porota. Předseda poroty byl Petr Kravčík - profesionální kouzelník a několikanásobný Mistr republiky. V porotě dále zasedlo 5 mužů a 3 ženy, všichni profesionální kouzelníci. Jeden z porotců byl Richard Nedvěd, kouzelník, který byl ve finále talentové soutěže. Kouzelnické umění hodnotila odborná porota v základních kategoriích jako je manipulace, všeobecná magie, iluze, ostatní, Junior 1, Junior 2 a mikromagie.

Jaké zajímavé osobnosti se zúčastnily akce?

Mohu zmínit několik osobností, např. Pavel Kožíšek - profesionální kouzelník a prezident Českého magického svazu, vyhlášitel Mistrovství ČR v moderní magii, dále kouzelníci a účastníci talentové soutěže: Richard Nedvěd, Radek Bakalář z Českých Budějovic, Aleš Březina, Miloš Malý, nynější Mistr republiky v mikromagii a další.

Můžete nám podrobněji přiblížit, jak vypadal program Mistrovství ČR?

Konalo se pět soutěžních představení a jedno v rámci mikromagie. Na jevišti se předvedlo na 40 účinkujících, v mikromagii to bylo 20 kouzelníků.

Důležitým bodem programu byl pro kouzelníky „Bazar“ – místnost určená pro prodej kouzel a rekvizit. Tato část programu je veřejnosti nepřístupná, velmi dobře střežená. Kouzelníci získají další kouzla do programu, je to hodně důležité pro jejich další činnost.

Rada účastníků přijíždí i kvůli nákupu kouzel a dalších předmětů, mezi prodejci jsou i cizinci, např. maďarští hosté přivázejí nová kouzla ze světa.

Hlavní hvězdou festivalu byla světová hvězda portugalský kouzelník David Sousa, který v závěrečném galaprogramu předvedl vystoupení, se kterým byl druhý na Mistrovství světa. Připravil také pro účastníky seminář, kde učil kouzla, prezentaci kouzel, vystupování na jevišti.

Jak byla úspěšná představení pro veřejnost?

Konala se dvě představení pro školy, dětem se kouzlení velice líbilo, zaznamenali jsme neuvěřitelný potlesk, děti tleskaly, spontánně reagovaly, největší úspěch měla kouzla se živými zvířaty.

Veřejnost se mohla zúčastnit večerních představení ve čtvrtek a v pátek, sobotního dopoledního programu, předávání výsledků na Slavnostním galavečeru - vyhlášení Mistra ČR v sobotu večer. V sobotu večer se v sále Městského domu kultury sešlo více jak 250 lidí na závěrečné vyhlášení výsledků s předáním cen vítězům, na vystoupeních byla prezentována nejlepší čísla účastníků.

Tento večer byl naprosto úžasný, lidé se bavili, byli nadšení a toto potvrdil tým, že při závěrečné děkovačce plně divadlo aplaudovalo vestoje. Pro mě osobně je to největší ocenění po devítiměsíční usilovné práci.

Na otázky odpovídala Renata Tábořská, jedna z hl. organizátorek Mistrovství ČR v moderní magii.

Ve své činnosti navazuje na práci svého otce, Karla Juzy, který založil Unii Pražských magií, po jeho úmrtí začala vystupovat a nyní se kouzlům věnuje už 16 let. Soutěžila ve věku od 14 do 18 let a nyní téměř 10 let pomáhá s organizací různých festivalů a je členkou výkonné rady Českého magického svazu.

jk

Týněm nad Vltavou pěšky, na kole, automobilem

Jak se chodí, či projíždí naším městem? Prošli jsme, nebo projeli se skupinkou dobrovolníků vybrané části našeho města.

Zjistili jsme, že pokud bydlíme v jedné části města, nevíme téměř nic o částech jiných, shodli jsme se pouze na tom, že se všichni mimo okruh našeho bydliště pohybujeme pravidelně pouze v nákupní zóně a v centru. Ti mladší z nás každý den procházejí svoji vlastní trasou do školy a ze školy, pak také ti, kdo pracují ve městě, pravidelně absolvují cestu do zaměstnání, dojíždějí studenti či zaměstnanci znají důvěrně trasu na autobusové nádraží. Občas zajdeme na polikliniku, do banky, sem tam využíváme vycházkové trasy do okolí města.

Zde je subjektivní shrnutí některých našich postřehů, seznam míst není zcela kompletní, určitě je ho možné doplnit v případné diskuzi k tomuto článku např. na facebooku.

Pěšky a také s kočárkem

Kam chodíme pěšky? Nejčastěji do centra města. Než složitě parkovat a pak jít dalších 5 - 10 minut pěšky, je jednodušší nechat vozidlo doma a projít se. Příjemným zážitkem je chůze po železném mostě s krásným výhledem na řeku a panorama města. Horní Brašov je pohodovou vycház-

kovou zónou, kterou je nutné projít pouze „pěšmo“. Náročnější trasy jsou ale na vlakové či autobusové nádraží. Spojení mezi centrem a autobusovým nádražím není úplně bezproblémové. Naštěstí jsou na trase dobře značené a bezbariérové přechody pro chodce, jinak přemíra dopravy, hluk, dlouhé obcházení křižovatky v ulici Žižkova cestu nezjednodušuje. Žižkova ulice je pro chodce velmi nepřehledná, přecházení je velmi těžké. Ještě větší potíže při přesunu k autobusu mají obyvatelé Hlinek a Podskalí. Musí projít přes hluchý a dopravně přetížený most, aby bud pokračovali okolo benzínové pumpy v zóně, kde chybí chodník (lze tedy přejít na druhou stranu a pak přes rušnou komunikaci zpět, ale můžeme pochybovat, že si někdo dobrovolně prodlužuje trasu, když spěchá na autobus...). Bezpečnější a rychlejší variantou je částečně utajená trasa v proluce mezi zahradami v ulici Havlíčkova, která je aktuálně bahnitá a plná odpadků (turisté naštěstí o této možnosti nic netuší, není nijak značená), navíc jí předchází úsek ulice Havlíčkovy, kde jsou chodníky úzké a velmi rozbité. Cesta na vlakové nádraží je vcelku bezproblémová, jen pro návštěvníky města ve finále špatně značená, obvykle se ztrácejí v oblasti u hotelu Vltava.

Zajímavá zkušenost je vozit po Týně dětský kočárek. Každý, kdo to zažil, musí ocenit, jak silné jsou matky, které po městě vozí své potomky. Pozitivní jsou upravené nájezdy na chodník, ať už na Malé Straně, na Hlíčkách či v centru města. Zde je třeba opravdu poděkovat Městu a OHSS MěU.

Problémem je však samotný terén města: poměrně dost tras je umístěno v prudkém kopci, pěší výlet na polikliniku je opravdovou zkouškou kondice, zde je třeba ocenit i možnost usednout aspoň na chvíli na lavičku a pořádně se vydýchat, podobnou situaci znají zejména nemocní nebo starší občané. S kopci ve městě souvisí i „schodové zkratky“ – u kostela, u OD Bety, na parkovišti za OD Bety, s překonáváním rušné hlavní komunikace pomáhají schody také v podchodech. Schodiště ocení zdraví a svěchající člověk, ale s kočárkem, s invalidním vozíkem i např. s francouzskými holemi je to vlastně bariéra.

Samostatnou kapitolou je Hlínecké sídliště – ostrov na okraji města. Pěšky lze bezpečně sídliště opustit pouze dvěma cestami, které se nakonec sbíhají v jedinou – u semaforů na Veselské. Oba silniční výjezdy v zásadě s chodci nepočítají, přechod z centra sídliště k Mikroně je možný pouze po vozovce na okraji sídliště (chybí chodník, přesnější – jeho začátek se prudce svažuje k výměňkové stanici, aby pak už definitivně zmizel), anebo poměrně nelogickým obcházením k hotelu Blanice a zpět.

Zajímavé je zmínit i vztah charakteru cest a ročních období. V zimě je důležité, aby chodníky byly z materiálu, který je bezpečný i při námraze, v létě oceníme stín stromů a hojnost zeleně podél cest jako chladivé oázy.

Cyklistika po městě

V zásadě asi nejjednodušší je z tohoto hlediska bydlet na Malé Straně, pokud je na trase dobrá návaznost na železný most, pak je cesta do centra plynulá, bez náročného šlapání do kopce. To cyklisty čeká při výstupu k poliklinice, popř. směrem na Veselí nad Lužnicí, Neznašov nebo České Budějovice. Vítanou změnou je také Vltavská cyklostezka, která usnadňuje příjemnou rovinnatou cestu Podskalím. Obtížnější situací musí být lidé, kteří cestují do Čihovic, jedná se zejména o mladé gymnazisty, kteří v ranní dopravní špičce klíčkují mezi auty a směřují ke škole. Kolony aut na mostě, ne příliš bezpečné odbočování dolewa na semaforech u autobusového nádraží. K přemýšlení nad vhodnou trasou nutí cyklisty, kteří vyjíždějí z Hlíneckého sídliště, dvě jednosměrky, které komplikují cestu do Čihovic - dříve volně průjezdná a pro cyklisty pohodová ulice Ke Hradu a dále pak Havlíčkova ulice. Lze to samozřejmě vymyslet jinak – projet ulicí Pivovarskou, Legii, popř. Veselskou, dále po kruhovém objezdu přes most, odbočit na křižovatce u autobusového nádraží a pokračovat Havlíčkovou ulicí. Bohužel to nejsou trasy jednoduché, sklon ulice Pivovarské je poměrně velký, je to také zájízdká, navíc potom jezdit mezi auty na hlavním silničním tahu Týněm ve směru do Českých Budějovic je také nebezpečné. Ve skutečnosti si cestu zejména mladí cyklisté zkracují a upravují všelijak. V tomto případě by stálo za to zpracovat projekt městských cyklotras a optimalizovat tyto cesty tak, aby byly cyklistům snadno přístupné, logické a zejména bezpečné.

Jízdy autem

Když autem, tak na nákupy, pod tímto pojmem už teď rozumíme ve většině případů ne cestu do centra, ale na okraj města k supermarketům, kde jsou křižovatky řízeny semaforem a vjezd je relativně jednoduchý. Samozřejmě vyjíždí se i na delší trasy mimo město, ale nás zajímá cestování zejména po městě. Budoucnost ukáže, jak se osvědčí nové jednosměrky.

Týn nad Vltavou má svá úzká a málo přehledná místa např. v Podskalí, u otáčivého hledíště, viadukt směrem u Bohunic, kde je třeba dbát více na bezpečnost. Silniční trasa směr Tábor – České Budějovice výrazně předěluje město, takže vjezd na tuto silnici není z hlediska velkého provozu vůbec jednoduchý. Při výjezdu z náměstí situaci zjednodušil kruhový objezd, ovšem samotné odbočení z náměstí do ulice Pod Kostelem a dále kolem fary není vůbec snadné a bezpečné.

Samostatnou kapitolou je problematika chodců a cyklistů, na které je třeba neustále dávat pozor: v obytných zónách, na křižovatce směr Tábor u přírodního koupaliště (stále se zde pokoušejí přecházet sportovci z Hlínek, kteří se přesunují do sportovního areálu), u základních škol, atd.

Pro motoristy jsou důležité povrchy vozovek, všichni se těšíme například na úpravy ulice Orlické, popř. opravy betonového povrchu v některých částech sídliště Hlínecká.

Všichni jsme se shodli, že důležité je, aby přeprava po městě byla rychlá a bezpečná a abychom se my i naše děti vraceli vždy v pořádku domů.

jk

Měsíčník Vltavín na Facebooku

aktuality, diskuze, témata která Vás zajímají, komentáře, fotografie, pozvánky

Rok poté...

Prostor pro zhodnocení toho, co se podařilo či nepodařilo na vltavotýnské politické scéně za rok po volbách

Rozhovor

s Jaroslavem Bezpalcem
o jeho politických názorech

Jak vy, jako předseda místního klubu Věcí veřejných a prakticky nováček v Zastupitelstvu a Radě Města po bezmála roce hodnotíte situaci v koalici?

Po loňských podzimních komunálních volbách, které dopadly tak jak dopadly, byla v našem městě vytvořena nezvykle široká koalice osmi stran, kdy já s Mgr. Šáleným jsme pouhou 1/8 této koalice, kdy se snažíme prosadit co nejvíce z našeho předvolebního programu, ve kterém jsme jasně avizovali změny, kterých chceme dosáhnout.

V mnoha případech jsou na vzájemnou domluvu dva lidé moc a tak si asi dovedete představit, jak je těžké nalézt vzájemný kompromis při jednáních mezi osmi stranami a tudíž šestnácti zastupiteli.

Většina stran současné koalice, včetně té naší před volbami, silbovala zásadní změny na Městském úřadě a ve společnostech s majetkovou účastí města. Před podpisem koaličních smlouvy jsem já osobně vznesl obavy, že by někomu mohlo jít pouze o tzv. zakonzervování předchozího stavu radnice a těchto společností. Ti by v klidu přečkali tzv. u vesla toto volební období a poté by doufali v lepší výsledek při

příštích komunálních volbách. Dnes mohu říct, že se moje obavy stále více naplňují.

Jako zářný příklad mohu uvést Vltavotýnskou realitní společnost, která je ve 100% vlastnictví města. Mnohokrát jsem v Zastupitelstvu a rovněž v Radě Města upozornil na chyby v řízení této společnosti, na nevyužívání svého potenciálu, na špatnou komunikaci v Domo-vech s pečovatelskou službou, či na jiná poměrně závažná pochybení. Doposud ale bohužel nebyla nalezena všeobecná politická vůle na provedení změn v této společnosti. Tento stav je pro mě absolutně nepřijatelný. Když nedokážeme řešit situaci v této společnosti, ve které jsme coby město jediným vlastníkem, jak poté chceme řešit mnohdy zásadní výhrady vůči společnostem, kde kromě města figurují i jiní vlastníci?

Součástí vašeho koaličního prohlášení je provést personální audit městského úřadu a společností s majetkovou účastí města, podařilo se vám toto realizovat?

Ano, to je pravda. Proto se celou dobu a to jak v Zastupitelstvu, tak v Radě města snažím poukazovat na chyby a to mnohdy zásadní, u některých zaměstnanců Městského úřadu, či u některých vedoucích pracovníků ve společnostech s majetkovou účastí města. Tajemník je zodpovědný za řádný chod Městského úřadu, tudíž i za jeho zaměstnance. Nynější tajemník je ale dle mého názoru ve funkci již dlouho a nedokáže vidět věci v širším nadhledu. Navíc si dovoluji tvrdit, že má nadstandardní vztah k některým svým podřízeným a proto mnohdy jejich pochybení řeší takovým způsobem, že je vlastně neřeší a tyto se poté následně opakují.

Zatím jedinou „odměnou“ tohoto mého snažení je žaloba, která byla podána proti mé osobě a to za interpelaci v lednovém zastupitelstvu, kdy jsem interpeloval tajemníka města ve věci pochybného využívání pracovní doby, jedné zástupkyně vedoucí odboru a zároveň vedoucí kontrolního oddělení na Městském úřadě, její zneužívání výpočetní techniky a svěřen kanceláře k soukromým účelům a ve věci dalších poznatků na které mě upozornilo několik našich spoluobčanů. Této dotyčné dámy se má slova asi natolik dotkla, že proti mně podala žalobu o ochranu osobnosti. V žalobě požaduje poměrně obsáhlou omluvu na titulní straně měsíčníku Vltavín a zaplacení částky 25.000,- Kč za

údajnou újmu, kterou jsem jí svou interpelací měl způsobit.

Jsem přesvědčen, že někteří úředníci města nebyli v minulosti zvyklí snášet kritiku jejich práce, nebo kritiku jejich chování a vystupování vůči občanům. Úředníci by si měli uvědomit, že jsou vlastně veřejně činnými osobami a dle toho by se měli naučit snášet větší míru kritiky své práce, než běžný občan. A pan tajemník by jako správný „šéf úřadu“ měl dbát na to, aby mu úředníci šlapali tzv. jako dobře namazaný stroj. Nedovedu si ale představit, že by současný tajemník měl řídit soukromou společnost s 54 lidmi, což je dnešní stav zaměstnanců Městského úřadu.

Zároveň abych ale neházel všechny úředníky města do jednoho pytle musím podotknout, že velká většina úředníků na Městském úřadě vykonává svoji práci velmi zodpovědně, svědomitě a mnohdy nad rámec jejich pracovní náplně.

Co vás za ten rok z vašeho pohledu nejvíce zklamalo?

Nejvíce mě zklamala ta skutečnost, o které jsem již mluvil a to že jsme prakticky nedokázali provést ani jednu personální změnu. Čekal jsem, že strana, která nominovala nového starostu města a která se prezentovala novým směrem, bude tudíž uvnitř koalice více spolupracovat se stranami, které chtějí prosadit personální změny na městském úřadě a ve společnostech s majetkovou účastí města, místo toho ovšem jejich spolupráce směřovala a směřuje ke straně, která je dlouhodobě provázána nejen s aparátem města ale rovněž se všemi společnostmi kde má město svoji účast a tato strana již ze své pozice, z minulosti získaných postů a výhod, jasně lne k zakonzervování předchozího stavu.

Pro Věci veřejné a nejen pro nás, bylo provedení změn naprosto zásadní a důležité pro další vývoj města a chod městského úřadu.

Tyto změny měly být prvním krokem nového vedení radnice. Ač jsme si to původně v koalici slibovali, tak bohužel se v tomto směru nic neuskutečnilo a po posledním koaličním jednání, které se konalo 26. září, tento neutěšený stav bude trvat i nadále, jelikož opět nebyla nalezena politická shoda k dosažení změn.

Pokud bych tuto situaci přirovnal ke sportu, nebo ke sportovnímu klubu tak nelze dělat dobré výsledky se starým vyčpělým realizačním týmem.

Co vidíte jako pozitivní kroky, které se vám, či koalici povedly?

Daří se hospodárně nakládat s finančními prostředky města, což dokazuje i předčasné splacení dlouhodobého, nevhodného úvěru ve zbytkově výši více jak 6 milionů Kč a to z finančních rezerv města. Nastavil se rovný přístup posuzování nejrůznějších žádostí našich občanů.

Byly, nebo jsou realizovány investiční akce města a to například realizace cyklostezky, obnova střešní krytiny na budově ZŠ Malá Strana, 2. etapa rekonstrukce místní komunikace Pod Tratí, připojovací komunikace do sídliště Hlinečka, kde investorem této akce je ČEZ, ale městu se po dlouhých letech povedlo vypořádat majetkoprávní vztahy pod touto stavbou. Dále realizace dlouho slibovaných WC na místním hřbitově, či převod pozemků pod bývalým koupalištěm ze státu na město, rekonstrukce chodníku Kolodějská aj.

V tomto směru si myslím, že se daří realizovat určité investiční akce a záměry ale mohlo by jich být více. Jsem přesvědčen o tom, že naše město, které má prakticky za humny Jadernou elektrárnu Temelín a po Českých Budějovicích je druhým největším městem v okrese, má v sobě skrytý ohromný potenciál k rozvoji a rozkvětu ve všech oblastech. Jen je zapotřebí tento potenciál uchopit a na správných místech s ním pracovat a rozvíjet jej i třeba v úzké spolupráci s okolními obcemi v dosahu JETE. V tomto směru vidím pro naše město ještě velké rezervy.

Myslíte si, že vaše mnohdy kritická a otevřená slova budou mít vliv na případnou změnu vámi kritizovaných oblastí a také na vaše další setrvání v Radě města a strany VV v koalici?

Tak to tedy nevím. Ale byl bych velice rád, aby moje slova dopadla na úrodnou půdu a aby nynější koalice konečně prosadila zásadní změny, které většina nynějších koaličních partnerů avizovala ve svých předvolebních programech a tímto bychom ukázali občanům našeho města, že volání po změně nebylo pouhou předvolební demagogií.

Co se týče mých, jak říkáte kritických a otevřených slov, za kterými si ale rozhodně stojím, tak bych je přirovnal k jedné písni Petra Jandy ze skupiny Olympic: „Řeknu to co cítím, potom zaplatím“. Takže pokud by neměly nastat avizované změny, je naše strana rozhodnuta vystoupit ze stávající koalice.

(red)

Tipy pro volný čas

Vybrané akce a aktivity pro tento měsíc

Mimořádné zajímavé přenosy Metropolitní opery v New Yorku v MDK Sokolovna

Hvězdná ruská sopranistka Anna Netrebko vystoupí v titulní úloze Donizettiho „Anny Boleny“. V roli Giovanni (Jane Seymour) ji navíc v tomto přenosu, který celou příští sezónu v sobotu 15. října otevře, doplní neméně hvězdná mezzosopranistka Jekatěrina Gubanová.

Přímý přenos opery „Don Giovanni“ s Mariuszem Kwicieniem, Ramónem Vargasem, Štefanem Kocánem a Barbarou Frittoli se koná 29. října.

Diváci se mohou těšit 5. listopadu na další část z Wagnerovy teatologie Prsten Niebelungův - Siegfried v hi-tech inscenaci kanadského režiséra Roberta Lepage.

Výlet na Stanici Pomoc přírodě

Ještě do konce října bude o víkendových odpoledních otevřena Stanice Pomoc přírodě na Semenci. Milovníci paleontologie si mohou v expozici zapůjčené z Jihočeského muzea prohlédnout otisk trilobita, mamutí kost i zub pravěkého medvěda a řadu různých druhů zkamenělin. Geologická sbírka jihočeských hornin v areálu Stanice je unikátní svojí bohatostí a je skutečnou prostorovou učebnicí nejen pro studenty.

Tvoření a hry v Městském domě dětí a mládeže

V sobotu 15. října se v Městském domě dětí a mládeže koná kurz pletení z pedigu.

Prázdninové dopoledne 26. října bude zaměřeno podle počasí buď na tématickou vycházku nebo hry v tělocvičně, popř. na tvořivé činnosti a vyrábění.

jk

Fotografická hádanka

Kde se nachází místo na fotografii?

Odpověď najdete na stránkách Vltavínu...

Držitelé regionální značky převzali certifikáty

Regionální výrobci a poskytovatelé služeb převzali v obřadní síni Městského úřadu v Týně nad Vltavou certifikáty, které je opravňují užívat přídomek Regionální značka Vltavotýnsko. Certifikát obdrželi z rukou starosty města Mgr. Milana Šnorka a Mgr. Jana Dudlička, předsedy občanského sdružení MAS Vltava, o.s., které celý projekt připravilo.

„Součástí balíčku byly i další propagační materiály jako katalog výrobků, samolepky Regionální značky nebo elektronická loga. To vše by mělo přispět k lepší propagaci a konkurenceschopnosti vltavotýnských živnostníků,“ říká koordinátor projektu Miroslav Vlasák.

Některé certifikované výrobky představila MAS Vltava v rámci červených farmářských trhů a srpnové výstavy Země Živitelka. K vidění budou také na farmářských trzích, které se uskuteční 22. října v prostoru tržišť za vltavotýnskou galerií. Regionální značení na Vltavotýnsku pokračuje i nadále, výrobci naleznou více informací na www.vltavotynsko.cz/regionalniznacka

Kdo byl certifikován?

Dřevěné hračky Jiřího Drhovského, Vltavotýnské kremrole Radky Trískové, keramika Marie Mikulové, ručně zdobené perníky Dagmar Jarešové, pivo Lipan, pizza a knedlík Zdeňka Heringa, keramika Ivany Tomší, Vltavotýnská sekana, ovocné poháry, bramborový knedlík s cibulkou a pažitkou (vše Jednota ČB – Vltavotýnské lahůdky), med od vltavotýnských včelařů, keramika Jitky Žďárské, Vltavská klobása, farmářská slanina, šunková mozaika, špekáček (vše Vltavská obchodní a.s.), čerstvé mléko z Čihovic (Jiří Netík ml.), maňáskové divadlo, keramický půllitr Plaváček a selská židle (vše Domov sv. Anežky, o.s.), rohové lavice Vienna, Victoria a Novello (Vltavotýnský nábytek s.r.o.), Hněvkovický motýl (SOŠ a SOU Hněvkovice 1), penzion U Pštrova Všetec.

O čem také psal Vltavín před osmdesáti lety...

/vybrala M. Opluštilová/

31. říjen – svátek spořivosti. Od roku 1924 byl občanský kalendář obhacen o svátek spořivosti, který stanoven na 31. říjen. Účelem tohoto dne bylo a jest připamatovat každému jednotlivci jeho poslání jako člena rodiny, obce a státu.

A bylo věru na čase, připomenouti lidstvu účel života, když doba válečná a poválečná stvořila nový typ lidí, kteří přes noc chtějí žít v blahobytu, kteří touží po rychlém zbohatnutí bez namáhavé a přičinlivé práce, odhodivše poctivost a šetrnost. Nechtějí pracovat, šetřit – to již vůbec ne – ale chtějí získati snadno takového majetku, aby mohli všeho užítí a dobře se mítí.

Proti tomuto druhu lidí nutno pracovati šířením osvědčeného hesla „Pracuj a šetři!“ zvláště mezi mládeží. Práce a šetrnost musí se vzájemně doplňovati, protože práce bez šetrnosti je břemenem a šetrnost bez práce nemyslitelná. Mravní význam pracovitosti a šetrnosti jest dalekosáhlý. Kolik ctinosti, kolik heroické síly, vzdoru a vítězství, potu, mozolů a strádání v zápasu s neznámou budoucností jest skryto v těchto občanských ctnostech? Šetrný člověk zná cenu peněz, dovede si jich vážit. Šetří také svého zdraví, šetří síly tělesné i duševní, šetří časem, neboť – čas jsou peníze!

Mějme na mysli slova: „Šťastný stát, jehož občané pilně pracují a šetří.“ Těšme se, že snahu po spojení můžeme pozorovati ve všech vrstvách národa. Jest jistě chvalitebné, když snaha tato je zakořeněna i v řadách nižšího úřednictva, živnostnictva a dělnictva. V této snaze zmíněné kategorie budou posíleny a hojnější příležitost k ukládání úspor jim bude poskytnuta, dojde-li lidstvo k jedině správnému přesvědčení, že za poctivou práci platí i poctivá mzda.

Uskutečnil-li se tato nevyhnutelná nutnost, pak zlepšíme budoucnost svým potomkům, jimž po svém osvobození literárním a politickém dopomůžeme i k osvobození hospodářskému.

Kalendárium vltavotýnských osobností Říjen 2011

1. 10. 1931 zemřel v Týně nad Vltavou RNDr. Ladislav Zelenka, geolog a petrograaf, pracovník Státního geologického ústavu v Praze.

5. 10. 1891 se v Temelíně narodil malíř Štěpán Váca. V 1. sv. válce byl zařazen do Čs. vojska na Rusi, maloval výjevy ze života československých legií.

9. 10. 1911 se ve Křténově narodil malíř Emanuel Říha. Vystudoval ČVUT v Praze, vyučoval výtvarnou výchovu na středních školách.

29. 10. 1841 se v Týně nad Vltavou narodil spisovatel a historik František Josef Franta. Působil jako řídící učitel v Chlumci u Suchdola.

31. 10. 1886 se v Horních Kněžekldech narodil sochař Václav Švec. K jeho nejznámějším dílům náleží pomník Mistra Jana Husa v jeho rodišti.
Martina Sudová

... Poznámkový blok(g)

Proč třídím odpad?

Nákupy, péče o domácnost, vaření, oblékání – to vše vypadá jako zásadní činnosti v životě lidském. Málo se ale mluví o tom, že každou svojí aktivitou zanecháváme nějaký odpad. Někdy mi připadá, že domácnost je permanentní transport surovin a věcí dovnitř a na ni navazující proud odpadu ven. S dojetím přemýšlím o vesnických chalupách, kde byl život pracný a těžký, ale celkově téměř bezodpadový. Vždyť to, co považujeme za kuchyňské odpady, bylo považováno za důležitou součást krmení pro zvířata, případně končilo na hnojišti, které bývalo centrální částí dvorků a dále se využívalo k hnojení. Potraviny se skladovaly v keramických, dřevěných či proutěných nádobách. Nad zbytky keramických a skleněných střepů, případně kovů zachovanými z dávných dob v místech s původním osídlením v současnosti jásají archeologové, všechno další se propojilo s koloběhem přírody.

Dnešní doba, zvláště poslední desetiletí, je doba plastová. Intenzita výroby a spotřeby narostla natolik, že v budoucnu budeme těžko hledat místo, které nezavane odpady. S každým nákupem si domů vezeme i značný podíl obalového materiálu, za který platíme dvakrát – v ceně nákupu i v ceně svozu a likvidace odpadu. Navíc je i složité doma odpad uchovávat, jeho objem je poměrně velký: plastové lahve, nápojové kartony, papír, bioodpad, atd.

Řešením je i třídící prevence – vybírat si správné zboží: vynechat nápoje v plastových lahvách a zaměřit se na dobrou bukovskou kohoutkovou vodu, nakupovat mléčné výrobky ve skladných a tříditelných obalech, vybírat zejména základní potraviny a pokud možno připravovat si jídla doma, nekupovat už hotové výrobky v polystyrénových a neseparovatelných obalech, atd. Tříděním se také snižuje objem komunálního odpadu, tj. složka, která se dále nepřepracovává.

Proč tedy třídím, když mě nikdo nekontroluje a poplatky za svoz odpadu tím stejně nesnižím? Protože považuji za důležité dělat věci správně. Něco, co by se dalo nazvat svědomím, nebo jakýmsi kompasem, který ukazuje na „správné“ chování, mě prostě směřuje nacházet tu nejlepší cestu k tomu, abychom jako rodina nezanechávali po sobě věci, které nejsou dál využít, popř. zpracovat. Takže třídíme: papír, plasty, bioodpady (do míry do jaké to jde), nápojové kartony, baterie a drobný elektroodpad, navíc vozíme objemnější předměty na sběrný dvůr. Určitě nedostaneme jedničku ani odznak nejlepšího „třídíče“ odpadů, ale za naši malou rodinnou skupinku máme pocit, že děláme to nejlepší, co v dané situaci s odpadem můžeme udělat.

Co nám chybí k ještě větší spokojenosti? Možnost ve městě separovat biologický odpad do sběrných nádob, zatím využíváme na ukládání kuchyňských zbytků, listí a trávy zahradní kompost, tuto alternativu samozřejmě nemají např. majitelé bytů a samozřejmě většina obyvatel sídlíšť. Rádi bychom, podobně jako v Rakousku, rozřídili i hliníková víčka a konzervy.

Jak vidíte odpady vy? Považujete je také za surovinový potenciál a třeba je prostě jen třídíte, protože to považujete za správné? Možná je dobré si uvědomit, že všechno na světě je propojené, zákon zachování energie stále platí a všechno, co vyprodukujeme, se nám vrátí: stejně jako loupežníkům z Mrazíka „ty jejich klacky“, nebo celé naší pozemské populaci kosmické satelity z vědeckých vesmírných projektů...

Úsměv

Je možné ho nahrát jako jako fotografií a zveřejnit na web, kde na sebe můžete nechat působit jiného smíška.

Tohle například bylo publikováno na iDnes.cz v sekci Technet: „Vytukajte do webového prohlížeče adresu 2uv.us, zapněte webovou kameru a vykouzlete nejmilejší úsměv, co dokážete. Přímo v prostředí webové stránky pořídíte fotku svého úsměvu a po schválení ji odešlete do systému.

Na oplátku se vám pro potěchu zobrazí usměvavá fotka někoho jiného a váš snímek potěší dalšího návštěvníka.

Daleko lepší je to zkusit off-line, tzn. možnost pro ty, kteří to nechtějí dělat tak složitě, internetově. Prostě se usmívejte. Funguje to. Vyzkoušejte to na malých dětech, usmějte se a jejich tvářička se rozzáří. U dospělých je to těžší, ale upřímný úsměv nebo smích je prostě nakažlivý. Čím více stárneme, tím méně se usmíváme, ale lze to vždycky ovlivnit. Navíc to má i vliv opačný, nácvik úsměvů způsobuje zlepšení nálady a nakonec způsobuje salvy přirozeného smíchu.

S úsměvem jde všechno lépe. :-)

jk

DIVADELNÍ OKÉNKO

„Cestou přes velkou louži“

Tak takhle se bude jmenovat další premiéra, kterou připravuje Revers kabaret. Tato premiéra je již tradičně v prosinci 26. a 27. 12. 2011, ale již dnes se řada diváků ptá na lístky. A tak chceme všechny zájemce informovat o prodeji vstupenek na vystoupení Revers kabaretu. Prodej začne začátkem prosince v předprodeji zámeckého divadla.

Tím vlastně odpovídáme na nejčastější dotaz diváků. Zatím není důvod se obávat, že je na lístky již pozdě. Navíc je jako minulý rok přidáno pro zájem jedno vystoupení. Diváci se mohou opět těšit na řadu známých zpěváků a zpěvaček. Zazní řada nových hitů, ale zabrousíme i do historie zapomenutých písniček.

Stále platí nabídka pro všechny, kteří mají zájem spolupracovat s Revers kabaretem. Můžete se přihlásit na tel: 606 175 174 a nebo revers@seznam.cz
He.

Městské centrum kultury a vzdělávání
Týn nad Vltavou a PRAHA
Vás srdečně zvou na nahrávku pořadu

LENOŠKA IVA ŠMOLDACE

s českým spisovatelem, hercem
a loutkohercem

Ivanem Krausem

a s kytaristou a písničkářem
Janem Matějem Rakem

MDK Sokolovna
tel.: 385 101 061

Čtvrtek 13. 10. 2011 v 19.00 hodin
vstupné: 100,- Kč

IV. SETKÁNÍ HELIGONKÁŘŮ na Sokolovně

Sobota 15. 10. 2011 od 14.00 hodin

Pořadem provází Pavel Vokúrka

Účinkují:

Pavla Koudelková alias Piňakoláda,
Marcela Raabová, Alena Raabová,
Růžena Kostrounová, Marie Plzáková,
Kamila Nováková, Přemysl Kopečný,
Jan Kopečný, Pavel Kodada,
Ludmila a Jan Žbáňkovi, Pavel Vokúrka

tel.: 385 101 061

Vstupné: 80,- Kč

Přímý přenos Metropolitní opery z New Yorku

ANNA BOLENA (Anna Boleynová)

(Gaetano Donizetti)

15. ŘÍJNA 2011, 18:45 hodin
v MDK Sokolovna v Týně nad Vltavou

Nová inscenace

Novou sezónu přímých přenosů z Metropolitní opery 2011-2012 zahájí Donizettiho Anna Boleynová, která bude mít v Met premiéru. Opera zachycuje tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII. a matky slavné panovnice Alžběty I. V titulní roli mladé královny se v režii Davida McVicara a pod hudebním vedením Marca Armiliata představí hvězdná Anna Netrebko. Lorda Percyho Stephen Costello, Enrica (Jindřicha VIII) Ildar Abdrazakov a v roli královna pátého Smetona vystoupí Tamara Mumford. Anna Boleynová je obecně považovaná za jedno z Donizettiho nejlepších operních děl a je také první, s nímž se dočkala mezinárodního uznání. V Met se doposud nehrálo, ale v padesátých letech minulého století slavilo obrovské úspěchy v La Scala v titulní roli s nezapomenutelnou Marií Callas. Anna Boleynová je první operou Donizettiho trilogie o tudorovských královnách, kterou bude v Met režirovat David McVicar. V příštích sezónách Met chystá i premiéry dalších dvou částí trilogie – Marii Stuartovnu a Roberta Devereuxe (neboli Alžbětu I.).

Italsky s českými titulkami

350,- Kč

MCKV Týn nad Vltavou Vás zve na zábavný pořad

VŠECHNOPARTIČKA

Karel Šíp

Josef Náhlovský

18. 10. 2011 v 19.00 hodin
MDK Sokolovna 250,- Kč

Pokladna MDK Sokolovna: Po - Pá: 16.00 - 18.00 hodin, tel.: 385 101 061

Přímý přenos Metropolitní opery z New Yorku

DON GIOVANNI

(Wolfgang Amadeus Mozart)

29. ŘÍJNA 2011, 18:45 hodin
v MDK Sokolovna v Týně nad Vltavou

Nová inscenace

„Don Giovanni je charizmatická osobnost, která žízni po životě. Není to jen sériový svůdce, ale temný a komplikovaný jedinec.“ V titulní roli se představí Mariusz Kwiecien, který loni svým koncertem ve Smetanově síni Obecního domu okouznil pražské publikum. Po jeho boku v Met debutují lotyšská sopranistka Marina Rebecka v roli donny Anny a německá sopranistka Mojca Erdmann jako Zerlina. Ramón Vargas coby don Ottavio, Luca Pisaroni jako Leporello a mladý slovenský basista Štefan Kocán jako Komtur své role v Met ztvární poprvé, zatímco Barbara Frittoli a Joshua Bloom jsou se svými rolemi donny Elvíry a Masetta již dokonale sžití.

Italsky s českými titulkami

350,- Kč

JAK JSEM VYHRÁL VÁLKU

Patrick Ryan

Dělat si z války legraci je ošemetná věc! Anglický spisovatel Patrick Ryan vydal v roce 1963 novelu „Jak jsem vyhrál válku“ s podtitulem: „Podle vyprávění poručíka Ernesta Goodbodyho zapsal Patrick Ryan“. Kniha se velmi rychle stala slavnou. Pod nálepkou humoru se v ní skrývá odsouzení války a její krutá obžaloba. Ernest má specifické naivní myšlení. Každý nadřizený se ho snaží raději co nejdříve zbavit, aby mu nerozvrátil ostatní vojáky. Hlavní postavu lze pro svoji naivitu přirovnat k našemu Švejkovi. Zbigniew Kalina – cena THÁLIE 2008 pro herce do 33 let.

Hrají: Zbigniew Kalina, Jan Novák, Vladimír Mrva, Dalibor Gondík, Otakar Brousek ml., Helena Karochová, Kateřina Šrámková, Petra Duspivová, Helena Lapčíková

Režie: Milan Schejbal

MCKV Týn nad Vltavou Vás zve na divadelní představení

JAK JSEM VYHRÁL VÁLKU

Pondělí 31. 10. 2011 v 19:30 hodin
Vstupné: 240,- Kč

MDK SOKOLOVNA * Týn nad Vltavou
PO – PÁ: 16:00 – 18:00 hod. tel.: 385 101 061

MCKV Týn nad Vltavou zve všechny děti a rodiče na pohádku
Divadla Arad – Rumunsko

O PODIVUHODNÉM PŘÍTELI

na motivy pohádky od H. Ch. Andersena
(hráno český)
Marionety + 3D projekce

Vhodné pro děti od 6 let

PONDĚLÍ 17. října 2011 od 17.00 hodin
na velkém sále v MDK Sokolovna v Týně nad Vltavou

Jednotné vstupné: 20,- Kč

Předprodej v pokladně MDK Sokolovna

PO-PÁ: 16.00 – 18.00 hodin

Tel.: 385 101 061

DIGITÁLNÍ 3D KINO SOKOLOVNA

- 10. 10. pondělí** **Kamarád taky rád** romantická komedie
 2-D PROJEKCE Nemají na usedlý život ani pomýšlení. Každý z nich má za sebou tolik zkrachovalých vztahů, že jsou ochotni zkrátka pustit lásku z hlavy a starat se jen o zábavu. A rozhodnou vyzkoušet báječné sexy a uvědoměle dospělý experiment.
19:30
 109 minut, [cz titulky](#)
- 12. 10. středa** **Šmoulové 3D** animovaná komedie
 3-D PROJEKCE Repriza. Dobrodružství bájně rasy malých modrých bytostí v dobách středověku...
18:00
 102 minut, [cz dabing](#)
- 17. 10. pondělí** **Muži v naději** česká komedie
 2-D PROJEKCE Může být nevěra základem šťastného manželství? Šarmantní Rudolf je o tom přesvědčen: „Ženská má mít pocit, že o chlapa musí bojovat, musí se snažit, aby si ho udržela. A hlavně, ženská se nesmí nudit...!!!“
19:30
 115 minut
- 19. 10. středa** **Alois Nebel** filmový komiks
 2-D PROJEKCE Kultovní komiks. Temný příběh kombinující kreslený a hraný film. Příběh filmu začíná na podzim roku 1989 na železniční stanici Bílý Potok v Jeseníkách, kde slouží jako výpravčí tichý samotář, kterého čas od času přepadne podivná mlha.
19:30
 87 minut
- 20. 10. čtvrtek** **Rodina je základ státu** české drama
 2-D PROJEKCE Příběh vykresluje zprvu bezproblémový rodinný život, kterým otefousu nepředvídané události. Hlavní postavou je bývalý učitel dějepisu, který dosáhl vysokého manažerského postu ve významném finančním ústavu.
19:30
 106 minut
- 24. 10. pondělí** **Dům** české drama
 2-D PROJEKCE Dům je intimním dramatem otce a dcery, příběhem o lásce, střetu s nů různých generací a neutuchající touze po svobodě. Otec buduje svůj vlastní životní sen – staví dům pro svoji mladší dceru. Do stavby domu projektuje všechny své sny a ambice.
19:30
 97 minut

- 26. 10. středa** **Tři mušketýři ve 3D 3D** akční film
 3-D PROJEKCE Akční velkofilm. Nové moderní zpracování nadčasového románu Alexandra Dumase TŘI MUŠKETÝŘI natočené ve 3D.
18:30
 110 minut, [cz dabing](#)
- 27. 10. čtvrtek** **Paranormal Activity 3** horor
 2-D PROJEKCE Pokračování úspěšného hororu. Rádi se bojíme. Přinejmenším ve filmech. A když se najde člověk, který dokáže ze zdánlivě fádních záběrů domácích videokamer.
19:30
[cz titulky](#)
- 1. 11. úterý** **Elitní zabijáci** akční film
 2-D PROJEKCE Ať přežije ten nejlepší. Ti nejlepší nájemní zabijáci proti příslušníkům elitní vojenské jednotky. Autentická reportáž z nebezpečného světa, o jehož existenci nemají normální smrtelníci ani tušení.
19:30
 100 minut, [cz titulky, nepřístupné do 15-ti let](#)
- 2. 11. středa** **Nic proti ničemu** česká komedie
 2-D PROJEKCE Komedie režiséra a hudebníka Petra Marka (Český lev za hudbu k filmu *Protector*) a jeho přítel z divadelního sdružení Láhor/Soundsystem vypráví příběh manželů Radka a Johany, kteří přijíždějí inkognito na sraz adoptovaných, snažících se založit občanské sdružení.
19:30
 98 minut
- 7. 11. pondělí** **Perfect days-I ženy mají své dny** česká komedie
 2-D PROJEKCE „Nechápu, jak mi za rok může být pětáctýřet, když pořád ještě nevím, čím chci být, až vyrostu.“ Existenciální otázka hlavní hrdinky přetavila režisérka Alice Nellis v originální komedii, jejíž hlavní hrdinka nestihla dospět.
19:30
- 9. 11. středa** **Nákaza** katastrofický film
 2-D PROJEKCE Akční thriller, jenž se soustřeďuje na čtyři světové kontinenty, které postihla smrtící nákaza představující existenční riziko pro lidstvo. Do ohniska hrůzné nákazy je seslán mezinárodní tým lékařů, který se s touto smrtelnou hrozbou bude muset vypořádat a co nejrychleji najít lék.
19:30
 105 minut, [cz titulky](#)

Permanenty a předprodej přímých přenosů Metropolitní opery v New Yorku v HD kvalitě zahájen v pokladně MDK Sokolovna! Nabídku oper sezóny 2011/12 naleznete na stránkách města www.tn.v.cz, v měsíčníku Vltavín nebo v Radničních novinách.

Prodejní počítač automaticky ruší **25 minut před začátkem každého představení** **NEVYZVEDNUTÉ REZERVACE!**

The Met: Live in HD

Přímé přenosy z Metropolitní opery New York

Městské centrum kultury a vzdělávání – Týn nad Vltavou
 Vás srdečně zve na

Přímé přenosy z Metropolitní opery v New Yorku
 SEZONA 2011-12 (11 titulů)

Cena abonentky 2011-12: 3300,- Kč
Cena jednotlivých představení: 350,- Kč

Pokladna MDK Sokolovna:
 tel.: 385 101 061
 PO – PÁ: 16.00 – 18.00 hodin

PRODLOUŽENÁ TANEČNÍ

na Sokolovně

Pátek 4. 11. 2011

od 19.00 hodin

Předtančení
 *
Hudební skupina PANORAMA
 z Českých Budějovic

Tel.: 385 101 061
Vstupné: 90,- Kč
Vstup pouze ve společenském oděvu!

Přímý přenos Metropolitní opery z New Yorku

SIEGFRIED

(Richard Wagner)

5. LISTOPADU 2011, 16:45 hodin
 v MDK Sokolovna v Týně nad Vltavou
 Nová inscenace

HD PROJEKCE Fabio Luisi bude řídit inscenaci Siegfrieda v režii Roberta Lepage s Gary Lehmanem, který se v Met titulní roli ujme poprvé. Po jeho boku vystoupí vynikající pěvci a pěvkyně, kteří se již objevili v předchozích operách Wagnerova cyklu – Deborah Voigt jako Brunhilda, Patricia Bardon jako Erda, Bryn Terfel jako Poutník (Wotan) a Eric Owens a Gerhard Siegel jako lakotní bratři Alberich a Mime. Ve třetí opeře Wagnerovy epické tetralogie zpracovávající severskou mytologii představí Lepage převratnou 3D technologii, jejíž projekce na jevišti vytvoří dechberoucí obrazy, které se proměňují v závislosti na pohybu scény a dekorací. Tato technologie dosud nebyla v divadle použita a v novém cyklu Prstenu se představí pouze v Siegfriedovi – vytvoří zcela realistické prostředí hrdinova lesního putování. Režisér Lepage dodává: „V Siegfriedovi budete moči naplno vychutnat komplexnost a genialitu hudebních leitmotivů, které Wagner použil k vykreslení jiného světa. A to samé chceme vytvořit i na jevišti – musí tam ožít svět různorodých tvorů, mezi nimiž Siegfried dokáže, že je opravdu ten pravý hrdina.“

Německy s českými titulky **350,- Kč**

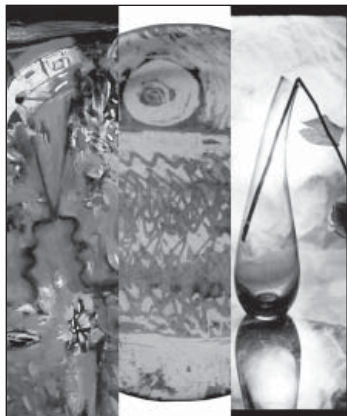
Podzimní plavba v divadle Na palubě!

Čas letí jako voda a tak nás čeká opět Podzimní plavba v divadle Na palubě. Tentokrát nás přijede navštívit a potěšit krásnou muzikou skupina CB Dědows České Budějovice. Můžete se tak těšit na country písně s úžasnými vokály doplněné ladnými zvuky nástrojů. Na Podzimní plavbě již tradičně vystoupí i naše rodinná skupina Luňáčci. Na Podzimní plavbu vyplouváme v pátek 14. 10. 2011 v 19:30 hodin ve Vinárně Hotelu Zlatá Lod. Vstupné činí 50,- Kč.

Na Vaši návštěvu se těší Luňáčci

Městská galerie U Zlatého slunce Týn nad Vltavou,
nám. Míru 37, telefon 385 772 219, 385 732 519

Vás co nejrdečněji zve na 224. slavnostní vernisáž výstavy

Černá, bílá, barevná
TEODOR BUZU,
VÁCLAV HRŮZA,
VLASTIMIL SLABÝ

kteřá se uskuteční v pátek dne
14. října 2011 v 19 hodin
v Městské galerii U Zlatého slunce,
nám. Míru 37, Týn nad Vltavou
Výstavu uvede

galeristka Marie Hanušová.
V kulturním programu vystoupí
Jakub Valeš a Josef Okrouhlík.

Městské centrum kultury a vzdělávání
MĚSTSKÁ GALERIE U ZLATÉHO SLUNCE

Vás a Vaše přátele co nejrdečněji zve
na 225. slavnostní vernisáž výstavy

NA ČÁŘE PŘÍLIVU DRIFTWOOD II.

JOSEF KROUTVOR - KRESBY
DAVID RADOK – OBJEKTY

kteřá se uskuteční
v sobotu dne 5. listopadu 2011 ve 14 hodin
Výstavu uvede galeristka Marie Hanušová
K výstavě promluví autoři

Otevírací doba :

úterý – pátek 13-16 hodin, sobota 9-11 hodin, neděle 14-16 hodin
pondělí – zavírací den

/mimo uvedené hodiny po dohodě na telefonním čísle 604 207 826/

Jaký motýl létá z Hněvkovic?

Křehčí než babočka, křehčí než otakárek. Křehčí než všechny druhy motýlů, protože je celý z čokolády a zdobí ty nejjemnější zákusky, které vznikají v šikovných rukách hněvkovických cukrářek.

Poprvé se tento krásavec představil veřejnosti na 8. ročníku soutěže cukrářských dovedností s mezinárodní účastí Moravský pohár v březnu 2010, poté na Dnu Belgie v listopadu 2010 v českobudějovickém klubu Solnice,

odkud si za něj cukrářky SOS a SOU Hněvkovice odvezly cenné stříbro.

30. července 2011 se Hněvkovický motýl právem zařadil mezi výrobky pyšníci se ochrannou známkou Regionální značka Vltavotýnsko, jež je od roku 2011

udělována řemeslným výrobkům, potravinářským, zemědělským a přírodním produktům (Regionální produkt Vltavotýnska), a dále pak ubytovacím a stravovacím službám (Regionální služba Vltavotýnska).

Ověncem úspěchy, a přitom jeho výroba je tak jednoduchá! Cukr, voda, čokoláda, nepatrně kakaa a „trochu“ té cukrářské zručnosti. A protože originálních a kvalitních výrobků, a nejen cukrářských, vzniká v Hněvkovicích celá řada, věřme, že se v brzké době dočká podobného ocenění i další z nich.

Mgr. Miloš Smetana

Maturanti týnského gymnázia výborně zvládli přijímací řízení

Ve školním roce 2010/2011 studovalo na týnském gymnáziu v oktávě víceletého studia 27 studentů. Poslední dva týdny května letošního roku konalo všech 27 studentů oktávy maturitní zkoušku. Letos poprvé trvala maturita 2 týdny, protože obsahovala kromě tradiční, školní části i část státní.

Jeden student (3,7%) neuspěl, což je v porovnání ostatními gymnázii dobrý výsledek, protože v celostátním průměru neuspělo 5% maturantů. Tento student zvládl maturitu v opravném termínu.

Všichni maturanti, kteří úspěšně zvládli řádný termín maturitních zkoušek, studují na vysoké škole. V době, kdy se podle statistik registrují celé ročníky absolventů na úřadech práce, je výsledek týnských maturantů unikátní i v rámci celé České republiky.

Opět se ukázala univerzálnost týnských absolventů. Naši studenti budou studovat jak na technických oborech, tak na prestižních lékařských, filozofických a ekonomických fakultách.

Více ve výroční zprávě nebo na www.gtnv.cz
Mgr. Jiří Šálený, výchovný poradce

Cambridge young learners aneb angličtina trochu jinak

Gymnázium v Týně nad Vltavou nejen zodpovědně připravuje žáky na maturitní zkoušky z anglického jazyka ať už v podobě těch státních či školních, ale v letošním školním roce se nově rozběhl nepovinný předmět Seminář z anglického jazyka. K povinným hodinám angličtiny si někteří žáci z tercie a kvarty přibrali další dvě hodiny angličtiny týdně navíc. Ptáte se proč? Odpověď je jednoduchá. Tito žáci si totiž uvědomují nezbytnost aktivní znalosti cizího jazyka v dnešním moderním světě. Cílem této extra výuky je připravit žáky na mezinárodní zkoušky z anglického jazyka pod záštitou nejlépe hodnocené světové univerzity (Cambridge University) za spolupráce Britského centra při Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích, která tyto zkoušky pořádá. Jak již bylo řečeno, tyto zkoušky mají mezinárodní platnost a jsou v souladu s Evropským referenčním rámcem jazyků. To znamená, že certifikát, který žáci mohou obdržet, jim značně ulehčí nejen případné studium v zahraničí, ale také na některých vysokých školách v České republice a v neposlední řadě i při hledání zaměstnání.

A jak taková zkouška vypadá v praxi? Součástí zkoušky je ústní část (speaking) a písemná část. Písemná část se pak skládá z poslechu (listening), psaní (writing) a gramatiky (grammar). Všechny zmíněné disciplíny budeme v semináři procvičovat tak, aby žáci byli schopni angličtinu aktivně používat a nebáli se jí. To považují za jistý krok k úspěchu při jakékoli zkoušce z angličtiny.

Přeji všem žákům tohoto semináře hodně trpělivosti a péle, které jistě přinesou své ovoce v podobě zmíněných certifikátů.

Mgr. Iveta Marečková, vyučující anglického jazyka

Zlato míří na ZŠ Hlinecká!

V polovině září se konal již 7. ročník „Temelínské atomiády“ a my, žáci ze ZŠ Hlinecká, jsme se opět zúčastnili. Naše sedmičlenné družstvo dosahovalo výborných výsledků, byli jsme skvělá parta. Zvítězili jsme ve skoku vysokém, v hodu na cíl a v podlézání jaderné tyče. Ve vědomostní soutěži jsme obsadili velmi pěkné 3. místo. K vítězství přispělo i prvenství celého družstva v překonávání překážky a v běhu na jaderných lyžích. Patronem našeho družstva se stal fotbalový brankář Pavel Kučera, který nám byl velkou oporou. Atomíada se nám velmi líbila. Z výhry máme všichni obrovskou radost, vždyť bude využita na nákup sportovních potřeb pro nás žáky. Už teď se těšíme na příští, osmou, Atomíadu.

Žáci 4. – 5. tříd ze ZŠ Hlinecká

Ze spolkové činnosti

Naše činnost probíhala i v měsíci září 2011, kdy jsme kromě běžné agendy zorganizovali a provedli dvě akce.

Dne 10. 9. 2011 to byl zájezd do Bavorského lesa na Stezku v korunách stromů a dne 24. 9. 2011 tradiční kulturní akci Setkání s českou písničkou, část podzimní, v Předčicích. Vyhodnocení obou akcí je uvedeno na jiném místě.

Dne 21. 9. 2011 proběhlo jednání kulturní komise, kde jsme provedli kontrolu splněných úkolů k přípravě akce v Předčicích a připravili jsme materiály pro jednání výboru spolku.

Dne 2. 10. 2011 proběhlo další jednání výboru spolku. Jednání zahájil a řídil předseda spolku bratr Vladimír Brom. V úvodu poblahopřál bratru Jiřímu Hospodkovi k významnému životnímu jubileu a také ostatním členům spolku, kteří v tomto měsíci oslaví své narozeniny. Zápis z minulého jednání výboru přednesl jednatel spolku bratr Lubomír Pavlíček. V další části jsme provedli vyhodnocení výše uvedených akcí. Dále jsme projednali některé technické záležitosti týkající se organizace a provedení zbývajících akcí do konce roku 2011. Projednali jsme i účast delegace našeho spolku na pietní akci dne 28. 10. 2011 u příležitosti vzniku samostatného státu.

Dále vyzýváme ty účastníky rybářského plesu - výherce vstupenek na plavbu parníkem (celkem 4), aby se přihlásili nejpozději do konce roku 2011 u předsedy nebo jednatele našeho spolku. Po předložení výhry bude těmto účastníkům vyplacena finanční kompenzace za to, že byla plavba parníkem v tomto roce zrušena.

Jednání kulturní komise proběhne ve středu dne 26. 10. 2011 od 17:15 hodin v Pohostinství Pavláčka, jednání výboru proběhne v měsíci listopadu v neděli dne 6. 11. 2011 od 10:00 hodin na Barácké rychtě.

Významná životní výročí členů spolku :

Bratři – Jiří Jiříček, 24. 10. 1951 – 60 let, Václav Turek, 10. 10. 2011 – 60 let, Miroslav Jedlička, 11. 10. 2011 – 55 let. Byly určeny delegace spolku k předání blahopřání a dárkových balíčků. Všem přeje do dalších let života hodně zdraví a spokojenosti.

Vyhodnocení kulturně - společenské akce „Zájezd do Bavorského lesa“

Podle Plánu činnosti na rok 2011 spolku Veteráni - spolek bývalých vojáků v Týně nad Vltavou jsme dne 10. 9. 2011 uskutečnili kulturně - společenskou akci Zájezd do Bavorského lesa. Zájezd jsme uskutečnili na základě velkého zájmu. Zájezdu se celkem zúčastnilo 48 občanů, z toho bylo 11 členů našeho spolku. Akce byla zahájena tradičně na parkovišti pod kostelem. Po provedení společného foto jsme nastoupili do autobusu a vyrazili směr Bavorský les. Kolem 10.00 hodin jsme po příjemné cestě dorazili na místo určení, do prostoru Stezky v korunách stromů. Po zakoupení vstupenek v pokladně asi ve výšce 8 metrů jsme zahájili prohlídku po stezce v korunách stromů ve výšce v rozpětí 8 – 23 metrů. Délka této stezky, která je celá ze dřeva včetně podpěr, je cca 1400 metrů. Na celé trase bylo několik překážek, jejichž překonání si mohli účastníci osobně vyzkoušet. Největší atrakcí na stezce bylo místo ve výšce cca 23 metrů, kde si návštěvníci mohli rozhoupat smrk, který rozhoupal i konkrétní část této stezky. Na konci této stezky byla vyhládková věž, jejíž výška činila cca 44 metrů, která byla taktéž z masivního dřeva. Na vrchol se šlo po širokém, spirálovitěm chodníčku. Po příchodu na vrchol se před všemi účastníky rozevřel obzor, kdy bylo vidět opravdu široko daleko. Všichni účastníci se mohli kochat pohledem do všech stran. Při pohledu směrem k našemu území bylo jasné rozeznat, kde končí německé území a začíná území naší republiky. Na našem území byly vidět řady uschlých stromů, zatímco na německé straně se to jen zelenalo. Cirka po hodině strávené na stezce a na věži jsme se odebrali dolů a dle zájmu jsme si prošli okruh o délce cca 7 km. Na cestě po tomto okruhu jsou vybudovány výběhy pro zvířata, voliéry pro ptactvo. Viděli jsme bizony, vlky, krkavce, supy, sovice, vodní ptactvo apod., dále je tam možné vidět jelení zvěř, medvědy, divoká prasata apod. Všichni účastníci byli nadšeni a spokojeni, navíc když bylo velmi pěkné počasí. Po provedené prohlídce jsme se odebrali na cestu k domovu. Doporučuji všem zájemcům, aby toto místo navštívili. Je to vhodný výlet pro rodiny s dětmi, pro tělesně postižené, jak na stezce, tak na věž a v oboře je upraven přístup i pro vozíčkáře, kteří se tam mohou bez problémů pohybovat. Celkově je dobré počítat s časem kolem 4 hodin minimálně, aby se nemuselo spěchat a aby si účastníci mohli vychutnat zážitek. Zastavili jsme ve Vimperku a na základě doporučení jsme navštívili restauraci Na terase, kde jsme se občerstvili. Výběr jídel velmi dobrý, personál ochotný, rychlý, ceny přijatelné. I zde jsme byli spokojeni. Domů jsme dorazili spokojeni kolem 18.30 hodin.

Co se týká ohlasů účastníků zájezdu, tak byli spokojeni. Ti, co se nezúčastnili, tak mohou jenom litovat toho, že přišli o pěkný kulturní zážitek. Děkujeme firmě Stibus za zabezpečení autobusu, řidiči autobusu p. Doškovi za ochotu a bezpečnou, kvalitní a trpělivou jízdu, všem účastníkům zájezdu za aktivní přístup, dochvilnost, respektování pokynů vedoucího zájezdu a slušné chování během celé akce. LP

Vyhodnocení kulturně - společenské akce Setkání s českou písničkou

Podle Plánu činnosti na rok 2011 spolku Veteráni - spolek bývalých vojáků v Týně nad Vltavou jsme dne 24. 9. 2011 uskutečnili tradiční kulturně - společenskou akci Setkání s českou písničkou, opět v Předčicích, a to již 6. ročník, část podzimní. Tato kulturně společenská akce se konala v rámci Vltavotýnského oranžového roku 2011 pod patronací Jaderné elektrárny Temelín, generálního partnera Vltavotýnského oranžového roku 2011. Akce se uskutečnila na počest svátku sv. Václava a jako oslava Dne státnosti. Program jsme zahájili dne 24. 9. 2011 odjezdem z několika stanovišť autobusem do kulturního sálu Pohostinství v Předčicích. Zde se vždy cítíme velmi dobře, toto zařízení je pro takovéto akce jako stvořené. Po provedení úvodního fotografování oficiální zahájení této akce proběhlo v 16, 00 hodin, které provedl předseda spolku bratr Vladimír s bratrem Pavlíčkem. V úvodu jsme vzpomněli význam svatého Václava, uvedli jsme něco z historie. Po zahájení jsme popřáli vše nejlepší Václavům, vzpomněli na Václavy, kteří již nejsou mezi námi. Po zahájení následoval blok jihočeských písniček, zejména známého skladatele p. Vlácha, dlouholetého člena a kapelníka Jihočeské Vlachovky, v podání Malé Vlachovky a její zpěvačky, za řízení kapelníka Jaroslava Novotného. Poté následovalo posezení, tanec i zpěv za doprovodu výše uvedeného DH. V průběhu večera jsme popřáli i našim členům spolku k životním jubileím. Kolem 18-té hodiny bylo zahájeno podávání večere pro zájemce – vepřový řízek s bramborovým salátem – velmi chutný a dobře připraven, všemi účastníky byl velmi vysoko hodnocen, a za rozumnou cenu. Poté opět následovalo posezení, tanec i zpěv za doprovodu výše uvedeného DH. Během večera jsme nechali zahrát trojici skladeb s vojenskou tematikou našemu spolku. Účast na akci byla velká, včetně místních občanů z Předčic. V průběhu večera proběhlo i několik překvapení. Akty těchto překvapení jsme zachytili i na fotografiích. Kulturní akci jsme ukončili o půlnoci, poté byl dán povel k nasednutí do přistaveného autobusu a odjeli jsme zpět do Týna nad Vltavou. Akce se vydařila, byla všemi účastníky velmi dobře hodnocena, všichni přítomní se opravdu velmi dobře bavili. Kladně tuto akci našeho spolku hodnotili i účastníci, kteří členy našeho spolku nejsou a podobné akce se zúčastnili poprvé, zpravidla na doporučení svých kamarádů, známých apod. I zde viděli, že naše akce jsou na velmi dobré společenské úrovni, že se umíme dobře a nekonfliktně bavit. Ze se umíme smlet, ne schmelit. Hlavním cílem nebylo jen připomenout si svátek svatého Václava a Dne české státnosti, ale i pobavit se a tím se odpatout od každodenních starostí a povinností. Zdravé jádro našeho spolku dalo této akci šmrnc. Tradičně byla vidět i skupina účastníků z Podskalí, která je celkem pravidelným účastníkem této akce. Samozřejmě k dobrému průběhu přispěla i svoji hudební produkcí Malá Vlachovka. Jako vždy akce proběhla v pořádku, bez jakéhokoliv incidentu, určená pořádková služba nemusela zasahovat. Prostě ti, kteří se nezúčastnili nebo nechtěli zúčastnit, přišli o velmi dobrou zábavu.

Předseda spolku bratr Vladimír Brom poděkoval všem, kdo se na přípravě a provedení této akce podíleli.

Děkujeme Jaderné elektrárně Temelín, generálnímu partnerovi Vltavotýnského oranžového roku, který nám umožnil tuto kulturně - poznávací akci provést.

Děkujeme řediteli ČSAD Jihotrans Týn nad Vltavou za včasné přistavení autobusu, řidiči autobusu za trpělivou, bezpečnou jízdu, za jeho ochotu a slušnost, se kterou k nám přistupoval.

Děkujeme DH Malá Vlachovka, včetně její zpěvačky, pod vedením kapelníka Jaroslava Novotného za velmi dobrý, precizní výkon po celý večer. Tato kapela opět nezklamala – zahrála vše od dechovky po moderní, její vystoupení bylo velmi dobře hodnoceno všemi účastníky.

Děkujeme vedoucímu Pohostinství v Předčicích a jeho personálu za ochotu, rychlé obsluhování, velmi dobré ceny a za velmi dobrou přípravu večere.

Děkují všem účastníkům akce za dochvilnost, slušné chování, kázeň a za to, že se chovali ukázněně po dobu celé akce. LP

Tour de France? A co takhle Tour de Týn?

Možná jste v sobotu 10. září zažili překvapující pocit, že se v okolí našeho města najednou vyskytuje nějak neobvykle velké množství cyklistů. Vězte, že to se uskutečnil již devátý ročník Tour de Týn – netradiční závod cyklistických nadšenců, který, jak ukazuje fotografie, začínal v roce 2003 s hrstkovými závodníky a rozrostl se na oblíbenou a hojně navštěvovanou akci (viz foto z letošního ročníku).

Nápad na zorganizování Tour de Týn se zrodil v hlavách Petra Prokeše a Martina Koloucha v létě roku 2003. Rozhodli se oslovit kamarády a známé a připravit pro ně slavnou Tour de France po vltavotýnsku. Dohodli se, že když už společně jezdí po okolních kopcích, že by nebylo na škodu vyzkoušet si trasu na čas. Připravili vše potřebné – startovací listinu, diplomy a pohár pro vítěze a samozřejmě nezbytný žlutý trikot (s logem závodu) a šlápli do pedálů. Prvního ročníku se zúčastnilo 10 závodníků, letos padl rekord a na trať vyrazili téměř tři desítky borců a borkyň – na Tour de Týn totiž na rozdíl od Tour de France startují už šestým rokem ženy po boku mužů – samozřejmě mají svoji kategorii (Tour de France má zvlášť ženskou obdobu závodu). I jinak jsou zde ale zřetelně skutečně nepatrně odlišnosti od francouzské předlohy. Například na Tour de France startují všichni závodníci na stejných kolech a pijí stejnou minerální vodu. Na Tour de Týn je obvyklé, že se závodníci během časovky staví cestou na pivo, někteří třeba i v lese na houby. Startuje se ve dvouminutových intervalech, přednost mají skupiny, které si trať vychutnávají v pohodovém tempu, po nich už na trať vyrazí „dravci“, kteří bojují o žlutý trikot nebo alespoň o „skalp“ kamaráda.

Délka trati se pohybuje každý rok okolo 25 kilometrů a trasa se stále posměňuje. Posledních několik ročníků začíná a končí v chatovém táboře Vltávín u Neznašova, kde nastává po dojezdu jedna z nehezčích závěrečných etap celého závodu – občerstvení, grilované prasátko, hraní a zpívání, především za účasti vltavotýnské skupiny Vandraband. Poprvé se jelo přes Bohunice, JETE a Hněvkovickou přehradu, ročník startovaný na Rusalce vedl přes Horní Kněžeklady, Tuchonice, Bzí a Zimutice, další ročníky se pak odehrávaly v okolí Bohunic, Temelína, Vseteče, Neznašova, Újezda a Albrechtic nad Vltavou. Jak říká jeden z pořadatelů, Martin Kolouch: „I když se to možná nezdá, nepřilíš trénovaný závodník a obzvlášť závodnice, toho mívají v cíli plný brejle. O to víc si vážíme účastníky, kteří nejsou líní za námi přijet, vyšlápnout pár kopců, udělat si žízeň a pak to večer náležitě vědecky probrat u piva. Po devíti ročnících evidujeme 4 závodníky a závodnice se dvěma žlutými trikoty, takže se někdo příští rok možná dočká žlutého hatríčku. Stejně jsme ale nejraději, když všichni ve zdraví dojedou do cíle. Příští ročník bude výroční, desátý, takže se chystáme připravit něco speciálního. Ale to nemůžu předem prozradit...“ Držme tedy závodníkům do příštích ročníků palce a příští rok nashledanou. Závěrem ještě náležitě poděkování dlouholetým sponzorům akce – Miroslavu a Mariji Kantorovým z MK Studia, kteří vyrábějí loga na trička a firmě REKLAMA PUS za pískování vítězného poháru (džbánů). Martina Sudová

Vína z celého světa přicházejí do restaurací ze Sedlčan

Sedlčany – Kvalita vín a kultura jeho podávání nebývá v běžných restauracích nejlepší a milovníci tohoto nápoje se jim proto raději vyhýbají. Změnu by mohl přinést originální projekt Víno svět, který potěší hosty restaurací, jejich majitele a v neposlední řadě i menší vinaře.

„Vino svět je úplně nový styl prodeje. Restauracím nabízíme stojánky, v nichž jsou ve čtyřech patrech umístěny láhve s vínem. Češi jsou patrioti a mají nejraději moravské víno, vybrali jsme proto tři menší, ale kvalitní tuzemská vinařství, která tímto chceme podpořit. Každý vinař si sám do jednoho patra zvolí tři bílá a dvě červená vína, která budou ve stále nabídce,“ vysvětlil autor projektu Zdeněk Kolka ze Sedlčan.

Moravským vínům tedy patří tři části stojánku, poslední pak vínům zahraničním. A právě ve čtvrtém patře je skryt název celého projektu Víno svět, neboť s tímto nápojem mohou hosté cestovat po celém světě. Nabídka této řady se totiž každé dva měsíce mění a vždy bude z jiné země či vinařské oblasti. V září a říjnu ještě dobíhá léto, proto jako první dostala prostor lehká a svěží vína italská. Další dva měsíce je vystřídá Francie.

„Zahraniční vína bude vybírat respektovaný odborník Miroslav Kredvík ze společnosti Dobrá vína. Jedná se o jednoho z našich nejlepších someliérů a autora několika publikací o víně, takže je pro nás garantem kvality. Chceme projet opravdu celý svět. Možná je to trochu riskantní, ale myslím, že dobrá vína dělají všude,“ poznamenal Zdeněk Kolka.

Ten se chce soustředit na střední třídu vín. Nejsou mezi nimi tedy ta nejdražší, ale ani nejlevnější. V nabídce si tak může vybrat každý bez ohledu na to, zda chce utratit více či méně peněz. Navíc zahraniční vína budou dovážena přímo pro Víno svět, tudíž by je neměl nabízet nikdo jiný.

Největší přínos pro hosty restaurací spatřují autoři projektu v možnosti ochutnávat a porovnávat. Nemusí tak už chodit pouze na jeden druh vína, ale každé dva měsíce mohou „ochutnat“ jiný kout světa. „A když jim nějaká zachutná a už bude po dvou měsících staženo z nabídky, není problém ho objednat z našeho e-shopu,“ zdůraznil Zdeněk Kolka.

Pro majitele restaurací spočívá výhoda nejen v tom, že dostanou stojánek, skleničky s logem či vinné listky s charakteristikou nápoju, ale také to, že mají jistotu prodeje dvaceti druhů kvalitního vína za rozumné ceny. Navíc návštěvníci poznají, že pro ně majitel dělá něco nového a tudíž že má o ně zájem.

Celý systém funguje od začátku září a už je do něj zapojeno zhruba deset restaurací ve středních a jižních Čechách, především na Příbramsku, Benešovsku a Písecku. „Samozřejmě se chceme dostat i do dalších regionů a tato myšlenka by se dala v podstatě prosadit celosvětově,“ uzavřel s úsměvem Zdeněk Kolka.

Karel Souček

II. Krajská výstava psů všech plemen mimo NO – 11. září 2011

Sportovní klub Pejskaři, o. s. Týn nad Vltavou pořádá v neděli dne 11. 9. 2011 v Týně nad Vltavou již II. Krajskou výstavu psů všech plemen mimo NO. Akce proběhla v centru města, na sportovním tréninkovém hřišti v zámeckém parku u hřbitova. Tato akce byla zařazena do plánu výstav nejvyššího kynologického orgánu: Ceskomoravské kynologické unie a podléhala všem daným pravidlům – výstavní a chovatelský řád. / www.cmku.cz/.

Stejně jako v r. 2010 nás provázelo nádherné slunečné počasí, modrá obloha a teploty se vyšplhaly skoro ke 30 stupňům.

Letos se k nám sjelo přes 300 vystavovatelů z celé České republiky a přihlášeno bylo celkem 412 pejsků. Je to úžasné, neboť je to o 111 pejsků více než bylo v r. 2010! Odhadem se dá říci, že včetně vystavovatelů a přítomných diváků celá akce pojala cca 600 lidí. Byli jsme překvapeni, že naše výstava oslovila majitele pejsků např. ze Znojma, Moravských Budějovic, Jihlavy, Pacova, Vranova nad Dyjí, Pardubic, Hradce Králové, Duchcova

Nejvíce vystavovatelů bylo z nejbližšího okolí – Písek, Tábor, Č. Budějovice a také Prahy.

Myslíme si, že to není málo na tak malý a mladý klub, který tuto akci pořádá. Velmi potěšitelné je, že na tuto výstavu bylo přihlášeno hodně pejsků majitelů z Týna a okolí. Je vidět, že nová kynologická aktivita se v Týně ujala a oslovila vystavovatele – domácí.

Pro zdárný průběh celé výstavy proběhla příprava – stavba stanů, cedule sponzorů, příprava kruhů – již v sobotu, den před vlastní výstavou. Agentura VÍTR Týn nad Vltavou odvedla dobrou práci, jelikož se postarala o to, aby přes noc nic nebylo zničeno či zcizeno. Zároveň děkujeme p. R. Trechovi, který prozíravě posekal připravený trávník den před výstavou a p. Jar. Símovi /zahradnictví/ za poskytnutí el. přípojky. Pan Roman Puš stejně jak v r. 2010 zhotovil pěkné štítky na poháry v rekordním čase. I jemu patří díky za perfektně odvedenou práci. O pohostění návštěvníků – jak vystavovatelů, tak diváků se perfektně staral personál RESTAURACE SPORTOVNÍ HALA, maj. O. Neruda. Všichni si chválili vynikající menu a dobrým tahem bylo několik druhů připravené zmrzliny.

Večer před výstavou proběhla neformální večeře s rozhodčími, kde se hovořilo, jak jinak, zase o psech, výstavních úspěších, plánech do budoucna.

Stejně jako loni k nám přijeli uznávaní mezinárodní rozhodčí. Nebývá vždy zvykem, aby časově vytižení rozhodčí přislíbili pokudně účast na výstavě nižšího typu. Ale protože se jim v r. 2010 u nás velmi líbilo, tak mimo p. P. Reháňka /posuzoval v cizině/, přijeli všichni. Velmi si toho vážíme, že u nás, v Týně můžeme přivítat také rozhodčí a funkcionáře vyšších kynologických organizací, jako je p. Miroslav Václavík /místopředseda Ceskomoravské kynologické unie/, p. Otakar Vondrouš /předseda Kynologické jednoty Brno/, p. Karel Hořák /mezinárodní rozhodčí/, p. Antonín Mudra, /mezinárodní rozhodčí/, p. Tibor Havelka /mezinárodní rozhodčí, předseda několika kynologických klubů SKJ/, p. Ing. Alena Košťálová /mezinárodní rozhodčí/.

Posuzovalo se v šesti kruzích, v každém kruhu bylo zajištěno občerstvení pro rozhodčí a zapisovatele, připraven přístřešek proti slunci pro personál a rozhodčí.

Letos jsme posílili naše řady a o pohodlí rozhodčích a veškerou administrativu v kruzích se postaral vyškolený personál.

Mohli jsme si již dovolit nakoupit pěkné ceny, sponzoři /firmy s chovatelskými potřebami/ byli celkem štědrí.

Letos jsme odměnili účastnickými cenami malá štěňata a dorostence /malý ozdobný pohárek/, kategorií mladých psů /věk od 9 - 18 měsíců/, malými plaketkami/ a každý přítomný veterán obdržel malý „zlatý“ pohárek.

Vítězové tříd /mezitřída, otevřená, vítězů a pracovní/ se pak utkali o titul KRAJSKÝ VÍTEZ. Tito otitulovaní jedinci pak bojovali o vítěze sk. I. -X. FCI +sk. neuznaných. Každý pejsek s titulem Krajský vítěz obdržel pěkný pohár.

Větší poháry a věcné ceny byly připraveny pro první tři vítězné jedince každé skupiny /sk. I. - X. FCI, + sk. Neuznaných plemen/, a také jsme si vymysleli další soutěž – tzv. „malou národní cenu“. Účastnili se pejsci ocenění titulem Krajský vítěz, avšak pouze česká národní plemena – tj. československý vlčák, český strakatý pes, český teriér, český fousek, chodský pes, pražský krysařík. Český horský pes u nás nebyl zastoupen. První tři vítězní jedinci obdrželi pěkné poháry a věcné ceny. Vítězem naší týnské „národní ceny“ se stal český fousek DANTE Z TĚŠINOVSKÝCH BUKU, chov. Ing. V. Sobolík, maj. B+V. Sobolíkovi z Protivína.

Největšího úspěchu z týnských vystavovatelů dosáhl p. Jan Kakaščík, s pejskem Bentonem Alsamar, který získal titul NEJHEZČÍ DOROST, a p. Jan Brom, jeho chovatelská stanice Z VLTAVOTÝNSKÝCH LESU obsadila první místo / ze čtyřech soutěžících chovatelských stanic. Týňáci se neztratili, avšak absolutním vítězem II. Krajské výstavy r. 2011 se stala p. Lucie Caklová z Dubného u Českých Budějovic. Její trasličí pinč CH. Gabriel vom Camp Achensee byl prostě neodolatelný a domů si odnáší POHÁR STAROSTY TÝNA a hodnotné věcné ceny. Takže opět hlavní výhra putuje mimo Týn.

Velmi potěšitelné je, že letos se přihlásil rekordní počet dětí do soutěží DÍTĚ A PES a MLADÝ VYSTAVOVATEL I. a II.

Oproti loňskému roku byl počet téměř dvojnásobný: 20 soutěžících - dítě a pes, 12 soutěžících: Mladý vystavovatel I., 3 soutěžící Mladý vystavovatel II. /rozdělení dle věku/. Také byl zaznamenán vyšší počet soutěžících párů /fena + pes jednoho plemene jednoho majitele/ a chovatelských skupin /celkem pět chovatelských skupin/.

Výstava byla hodnocena velmi kladně – viz zpráva hlavního rozhodčího p. Miroslava Václavíka, která je zveřejněna na našem webu. P. Václavík zde velmi jemně zmiňuje naprosté selhání majitelky PENZIONU PLZEŇKA,

kteřá nedokázala nařídít personálu kuchyně /údajně p. Lubov Frolové/, aby včas a s předstihem přichystala objednané občedy pro rozhodčí a jejich asistenty. Byla to jediná „černá šmouha“ na akci, které předcházelo minimálně tři čtvrtě roku příprav a která na chvíli pokazila příjemnou atmosféru dne. Naštěstí náhradní občerstvení obratem zajistil personál RESTAURACE SPORTOVNÍ HALA.

Velmi si vážíme všech darů a podpory řady sponzorů, jak místních, tak cizích.

Za všechny jmenujeme Generálního partnera Vltavotýnského oranžového roku 2011, Jadernou elektrárnu Temelín, skupinu ČEZ a Město Týn nad Vltavou.

Další, kterým patří velký dík jsou: fa Š+H s. r. o. Bohunice, Autoservis Novotný s. r. o., Stavitelství Jan Kakaščík, Chladírenský servis p. Peterka, fa VAKKOS-vzduchotechnika, fa Reklama PUŠ, Buřet Miláček Albrechtice nad Vltavou - p. Ing. A. Reřichová, dále firmy s chovatelskými potřebami a krmivky: fa STAZ s. r. o. Opava, fa MAPES s. r. o., fa TENESCO, fa AKINU, fa F+F v. o. s, fa VETAMIX s. r. o., fa DIBAQ, fa 4 dox, prodej obojků, vodítek, strojů.

Vážíme si přítomnosti p. starosty Mgr. M. Šnorka, který se zajímal o průběh celé výstavy, se zaujetím pozoroval právě probíhající soutěže a diskutoval s přítomnými rozhodčími. Na závěr předal hlavní cenu vítězce p. L. Caklové a pogratoval jí k velkému úspěchu.

Výstavu také navštívil místostarosta p. František Němec s manželkou. Také jsem se celá akce líbila, živě se zajímal o celou organizaci výstavy, a posuzování psů v jednotlivých kruzích.

Jak výše uvedeno, vážíme si zájmu vedení Města Týna nad Vltavou o naši činnost a budeme velmi potěšeni, když se nám s jejich podporou podaří uspořádat další, již III. ročník Krajské výstavy psů všech plemen v r. 2012, či další akce, které máme v plánu.

Fotodokumentace z výstavy je možné shlédnout na našich webových stránkách: <http://skp.webnode.cz>, kde jsou uvedeny výsledky soutěží a seznam pejsků s titulem Krajský vítěz. Touto cestou také děkujeme p. Mgr. R. Slabovi, který se postaral o celou fotodokumentaci. Fotečky najdete nejen na našich stránkách, ale i na „rajčeti“. P. R. Slaba vše pojal jako sponzorský dar našemu klubu, za co mu patří velký dík!

Dále zveřejňujeme seznam vystavovatelů z Týna nad Vltavou a okolí. Jsme rádi, že tato akce je oslovila a přišli se svými psy. Mnoho z nich se umístilo na předních místech, o těch, kteří slavili největší úspěch, je psáno výše. Měli jsme v plánu všechny tyto vystavovatele společně vyfotografovat, avšak se to z důvodu časové tísně a rozdílného pořadí soutěží nepodařilo. Proto volíme alespoň zveřejnění jmenovitěho seznamu vystavovatelů z Týna a nejbližšího okolí. Gratulujeme všem k dosaženým výsledkům.

Z Týna a okolí se zúčastnili:

p. Romana Bohatá /Žimutice/ německý boxer žíhaný, p. Jan Brom, cairn teriér /+ chov. stanice labradorských retrievrů/, p. Jana Burianová /Březnice /hovawart, p. Ladislav Dvořák, border teriér, p. Libuše Gruberová, kníraček malý černostríbrný, p. Marie Haiklová /D. Bukovsko, německý špic ostatní barvy, p. Mgr. Jitka Hrušková, americký kokršpaněl všichni jednobarevní, p. Jan Kakaščík, francouzský buldoček, p. L. Kaločiová, rotwailer, p. Pavlína Langerová, Lasa Apso, p. Irena Laštovková /D. Bukovsko/ pražský krysařík černý s pálením, p. Ing. Věra Machová /D. Bukovsko/ velškorgi cardian, p. Iva Marková /Neznašov/ stafordšířský bullteriér, p. Kateřina Pejznochová, cairn teriér, p. Miroslav Švarc, anglický kokršpaněl ostatní vícebarevný, p. Dana Valentová /Březnice/ australský ovčák, p. Miroslav Vondra, německý boxer zlatý, p. Václav Vyhnal, australský ovčák, p. Roman Zákostecký /Bečice/ labradorský retriever.

Takže, II. Krajská výstava psů všech plemen skončila – ale nezapomeňte se neustále dívat na naše webové stránky, kde nejen naleznete pozvánky na další naše akce, ale zajímavé odkazy na aktivity našich kamarádů a také pozvánku na III. Krajskou výstavu psů všech plemen - koná se 9. září 2012, opět neděle.

Už se připravuje!

Za Sportovní klub Pejskaři, o. s. Týn nad Vltavou napsali: Dana a Jaroslav Lukáškoví, předseda a ekonom klubu

<http://skp.webnode.cz>, e-mail: Lukaskova.dana@seznam.cz

FARNÍ CHARITA TÝN NAD VLTAVOU
DĚKANSKÁ 220, 375 01 TÝN NAD VLTAVOU
 tel. +420 385 731 553, +420 731 402 990
 e-mail: reditelka@farnicharita.cz
 IČO: 73632945
www.tyn.charita.cz

ROCK PRO BONGO

12. 11. 2011 od 19.00 MDK
 Sokolovna

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Bongo Vás zve na pátý ročník charitativního koncertu Rock pro Bongo, který se uskuteční 12. 11. 2011 v MDK Sokolovna. Hlavním cílem koncertu je prezentace začínajících kapel z Nízkoprahového zařízení Bongo a finanční podpora hudební zkušebny v NZDM Bongo. Pátý ročník zahájí zpěvák z kapely KEKS Štěpán Kojan, dále bude následovat kapela Nasyčen v čele s Ilijou Kučerou ml. a kapely Monotonic Stereotype, River Side, Black Rush. Tyto zkušené hudebníky během večera vystřídají začínající kapely z Bonga.

KURZ ANGLIČTINY PRO SENIORY

Farní charita Týn nad Vltavou Vám nabízí kurz anglického jazyka také seniorům. Výuka bude probíhat vždy v úterý od 8:30. Kurs bude probíhat v prostorách Farní charity (Děkanská 220) od 18. 10. 2011. Přihlásit se můžete v kanceláři Farní charity nebo na tel. 385 731 553, 731 402 995, kde nahlásíte, zda jste začátečník nebo jak jste pokročilý. Vyučuje Bc. Kateřina Levinská, učebnice Angličtina pro samouky (nakladatelství LEDA).

MATEŘSKÉ CENTRUM SLUNÍČKO – USPÁVÁNÍ ZVÍRÁTEK

Milí rodiče s dětmi. Farní charita Týn nad Vltavou a mateřské centrum SLUNÍČKO Vás srdečně zvou na velkou podzimní hru USPÁVÁNÍ ZVÍRÁTEK. Čeká Vás odpoledne plné soutěží, výroba lampionu, se kterým se prodáme navečer kolem řeky. Sejdeme se v úterý 18. 10. 2011 v 15:30 hodin na faře v Týně nad Vltavou (Děkanská 220).

KURZ ANGLIČTINY V MC SLUNÍČKO

Farní charita Týn nad Vltavou Vám nabízí kurz anglického jazyka pro rodiče na mateřské /rodičovské dovolené. Výuka bude probíhat v rámci MC Sluníčko vždy v úterý od 9:30.

Kurz bude probíhat v prostorách Farní charity (Děkanská 220) od 18. 10. 2011. Během vyučování bude zajištěno hlídání dětí v herně MC Sluníčko, kde pro ně bude připraven program. Přihlásit se můžete v MC Sluníčko nebo na tel. 385 731 553, 731 402 995, kde nahlásíte, zda jste začátečník nebo jak jste pokročilý. Vyučuje Bc. Kateřina Levinská, učebnice Angličtina pro samouky (nakladatelství LEDA).

SBÍRKA

- > Letního a zimního oblečení /dámské, pánské, dětské/
 - > Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon, látek
 - > Domácí potřeby - nádobí bílé i černé, skleničky - vše jen funkční
 - > Peří, péřových a vatovaných přikrývek, polštářů a dek
 - > finanční prostředky na dopravu
- Věci prosíme čisté, zabalené do igelitových pytlů, dobře zavázané – připravené k transportu.

Věci budou odeslány do centra občanského sdružení Diakonie v Broumově. Odtud se po rozřídění posílá pomoc potřebným lidem u nás (azylové domy apod.) i v zahraničí a vytvářejí se zde zásoby pro případ větších humanitárních krizí. Nepoužitelný humanitární materiál bude ekologicky zpracován.

Sbírka proběhne ve dvoře místní fary (Děkanská 220):

pátek 21. října 2011
 od 13.00 – 16.00 hodin
 sobota 22. října 2011
 od 9.00 – 11.00 hodin

Věci, které nám, prosíme, nedávejte: elektrospotřebiče, ledničky, televize, nábytek, počítače, jízdní kola, lyže.

Předem děkujeme za Vaše dary. Další informace o sbírce na tel. 731 402 995, 385 731 553.

Naše příspěvkové konto je: 159263515/0600, GE Money Bank

Pohádkový les 2011

Již po čtvrté mohly děti z Týna nad Vltavou a okolí navštívit Pohádkový les plný dobrodružství. Letos byl z řad dětí i rodičů o procházku lesem velký zájem a tak jsme mohli přivítat více než 150 dětí a přes 200 dospělých.

Na děti se letos těšil motýl Emanuel s Makovou panenkou, Šípková Růženka s králem, děda a babka, kteří nemohli vytáhnout řepu, líný Honza na peci a král, tři zbloudilí indiáni, ježibaba z Perníkové chaloupky, myslivec z pohádky O červené Karkulce, dva trpaslíci a dva vodníci.

Děti i dospělí se nejvíce bavili u indiánů, kteří předvedli úžasnou šou a obdiv vzbudila i pec líného Honzy, kterou si akterií sami vyrobili. I na ostatních stanovištích se děti dobře bavily. U Makové panenky musely prolézt tunelem, aby si mohly

vybrat hračku, u Šípkové Růženky hledaly růži, o kterou se Růženka píchla, u řepy radily dědovi, která zvířátka mu mohou pomoci s řepou, u líného Honzy plnily úkol za Honzu, protože ten nechtěl slézt z pece ani za půl království, u indiánů děti lovily divoké prase a v Perníkové chaloupce poznávaly pohádky. Trpaslíkům děti hledaly nejkratší cestu domů a u vodníků si zalovily pár rybek.

V cíli si děti jako každý rok mohly opéct špekáček, aby tak společně s rodiči v křídle zakončily pohádkovou trasu.

Díky partnerům Pohádkového lesa jsme mohli přidat další stanoviště a obdarovat děti krásnými cenami. Děkujeme firmám a organizacím ČEZ a.s., Hračky Trnková Renata, Vltavotýnské kremloře, Jednota spotřební družstvo, Hračky papír Jů - Hele, Nope, Top café, Zaluzie Kareš, Párty servis Týn nad Vltavou a Besip.

Velké díky patří všem dobrovolníkům, kteří se celý den věnovali dětem na stanovištích.

Na startu vás vítal Filip Valtr a Klára Martínková, v kostýmu motýla Emanuela a Makové panenky se skrývali Petr Kareš a Alena Knapová, Šípkovou Růženku Kristýnu Kovaříkovou hlídal král Jaroslav Raučina, velkou řepu tahali Veronika Dupalová a Josef Koudelka, na peci se povaloval Petr Novotný a čekal na něj král Radoslav Karniš.

Na dalších stanovištích tančili indiánský tanec Stanislav Študlar, Luboš Jaroš a Tomáš Vítek, v Perníkové chaloupce na děti čekala Jana Pribáňová a Zdeněk Kusbach, za trpaslíky se převlékl Václav Dvořák a Martin Šlosiar a na stanovišti vodníků rybařil Pavel Dostál a Lukáš Skok.

V cíli se o děti starala Michaela Čiháková a Markéta Karešová a oheň zabezpečil Petr Kocián. Technickou podporu a pomoc všeho druhu poskytl Tomáš Kareš.

Všem patří velké díky, na stanovištích ze sebe vydávali to nejlepší a vůbec si nestěžovali na nepohodlné kostýmy, všudypřítomná vosí hnízda ani na nevypočítatelné počasí.

Děkujeme i vám, rodičům, kteří jste přivedli své děti do Pohádkového lesa a těšíme se na další setkání na Pohádkovém lese či na jiné akci, kterou budeme pořádát v Týně nad Vltavou.

Fotografie a krátká videa z celého dne si můžete prohlédnout na adrese www.activ.rajce.idnes.cz.

za o.s. ACTIV a KSP MANTA ETE, Markéta Karešová a Filip Valtr
www.sdruzeniactiv.wz.cz

Z pohádky do pohádky

Dne 17. 9. 2011 ožil les mezi přidruženými obcemi Nuzice a Netěchovice pohádkovými postavkami při putování s názvem Z pohádky do pohádky. Hlavním sponzorem akce byl Sportovní svaz jaderné elektrárny Temelín ve spolupráci s občanskými sdruženími Nuzický zvonek a Společenským a jezdeckým klubem Netěchovice. Zářijové počasí je v mnoha ohledech nevypočítatelné, proto nás velmi potěšily hřejivé sluneční paprsky sotva se slunce vyhouplo nad vrcholky lesa. S teplem v zádech se všichni organizátoři pustili do konečných příprav. V půl jedné odpoledne bylo vše připraveno a první natěšené děti nejen s rodiči již netrpělivě očekávaly svůj start na podzimní procházku lesem. Děti čekalo celkem osm stanovišť, na kterých nalezly nejen zábavu a sladkou odměnu, ale i poučení. Hasiči SDH Nuzice předvedli práci s požární technikou, Myslivecké sdružení Nuzice-Netěchovice, jenž se vžilo do role hajného Robáčka a jelena Větrníka, prověřilo děti ve znalostech myslivosti. Včelaři z Týna nad Vltavou, nad kterými kroužila včelka Mája se svým kamarádem Vítkem, připravili ochutnávku medu a ukázku z včelího úlu. Na stanovišti pohádkových Pindrušů a zakleté princezny Žoržíny, které měli na starosti členky Nuzického zvonku o.s., děti poznávaly květiny, houby, bylinky ze zahrádky a přiřazovaly plody, listy a kůru ke stromům. A pak už v houštinách temného lesa bylo slyšet podivné zvuky a zpouza stromů vykukovali loupežníci čekající na své „oběti“. To členové Reálné sebeobraný z Týna nad Vltavou se proměnili v postavy Velké doktorské pohádky od Karla Čapka. Nakonec se ale od nich děti dozvěděly spoustu praktických informací, například proč nehladit cizí pejsky, proč si nic nebrat od cizích lidí. Cesta pokračovala ke známé pohádce „Polámal se mravenček“. Zde děti pomohly pohmožděnému nešťastníkovi zalepit rány náplastí, obvázat je obvazem a pomoci si v přírodě se zraněním. Na tomto posledním lesním stanovišti dětem ochotně pomáhali dobrovolníci z Kolodějí nad Lužnicí. Dále děti pokračovaly prosluněnou polní cestou k posledním pohádkovým stanovištím Společenského a jezdeckého klubu Netěchovice. Přivítala je zde princezna ze mlejna se svými živými domácími zvířátky - koněm, kozou slepicemi a králíčky. Po příchodu na netěchovické hřiště, jež perfektně připravili členové SDH Netěchovice, děti dostaly za odměnu vůň, který si za doprovodu písniček s chutí opekly a snědly. Při táborovém ohni děti společnými silami odhalily, jaké pohádky po cestě potkala. Pro jejich unavený doprovod bylo na hřišti připraveno posezení s občerstvením. S povděkem všichni přivítali něco na zaježňání líné, která opravdu nebyla nejmenší. Děti zde zabavily různé hry, avšak nejvíce je zaujala velká trampolína, kde některé vydržely skákat až do pozdních nočních hodin, jakoby za sebou neměly 5km pěší túry. Pro zpestření na závěr měli účastníci možnost svěřit se do Nuzic pro své auto elektromobilem, který směli ti s řidičským oprávněním i řídit. Cestou děti sbíraly na stanovištích razítka na pohádkovou černobilou kartičku. A protože jsme od vás, milé děti, dostali při závěrečné anketě, plnou krabici sluníček, budeme se snažit podobné putování uspořádat o příští rok. A teď pozor- KDO SI PŘINESE NA START PŘÍŠTÍ ROK SVOJI VYBARVENOU KARTIČKU S RAZÍTKY, TOHO ČEKÁ MILÉ PŘEKVAPENÍ!!!

Tak za rok AHOOOOJ

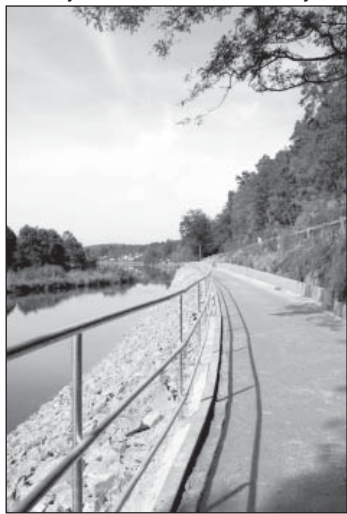
Za celý čtyřicetiletý organizační tým Hana Pouzarová

DOPISY ČTENÁŘŮ

Otištěné názory jsou vyjádřením čtenářů, ne se všemi se redakce ztotožňuje a vyhrazuje si právo krátit je.

Parádní pětka podél Vltavy

I přes závoru „Chodník uzavřen“ jsem v neděli 2. 10. neodolal a premiérově si na bruslích projel cyklostezku po pravém břehu Vltavy až na Břehe. Asi jsem podlehl, stejně jako desítky dalších lidí, sloupku sobotní MFDNES, která cyklostezku prezentovala jako otevřenou veřejnosti. V části na konci Rybčičků louky se sice ještě pracovalo na odvodnění, probíhaly úklidy a úpravy kolem cesty – prostě finiš stavby, ale vlastní cesta byla dokončena a provozuschopná. Přesto se každý, z desítek netrpělivců, mohl přesvědčit, že 2,5 kilometru dlouhá stezka bude patřit k nejkrásnějším úsekům Vltavské cyklistické cesty. Především, právě nová část od Zadního Podskalí na Břehe je nádherná. Jedete kolem náhonu plného leknínů (teď sice již nekvetou, ale v létě to bude paráda), zvýšená nasypaná část otevírá pohled na Vltavu, který ze silnice vidět nebyl. I proto jsem si chtěl zážitek zopakovat v pondělí 3. 10., ale pracovníci dodavatele nás cyklisty opět upozornili, že cesta je uzavřena. Sice potvrdili, že 30. 9. byl splněn termín předání, ale užívání je něco jiného a tak si máme počkat do druhé poloviny října. O.K. počkáme...

Pohled z jedné z nejkrásnějších pasáží stezky těsně před položením asfaltu.

Přesto díky prodloužení stezky na 2,5 kilometru tak bude možné jezdit či chodit Vltavskou pětkou, kterou musí každý turista Týnu závidět.

O víkend jsem se přesvědčil i o tom kolik Týňáků si právě díky tomuto pruhu asfaltu zakoupilo nové brusle a zkoušelo první klouzavé kroky, kolik malých dětí vytáhlo ještě svá kolečka a statečně šlapalo po břehu Vltavy. Krásné počasí víkendem vytáhlo k Vltavě hodně lidí na kolech, bruslích, s kočárky i pěšky. Je vidět, že podobný pruh dobré cesty v Týně chyběl a poptávka byla mezi veřejností velká. Především bruslaři věří, že se na asfalt, zvláště nyní na podzim, dostane zametací stroj (především v místech v Podskalí u kaštanů) je to nepříjemné a také velká vrstva lití, které začne padat může být nepříjemná) a provede úklid povrchu od kaštanů, kamenů a listů.

Město však každopádně cyklistům, bruslařům, ale i pěším turistům či maminkám s kočárky dalo hezký „dárek“ a v trase Týn - Břehe město získalo krátkou, ale velmi atraktivní trasu pro turisty. Ta by možná šla do budoucna rozšířit o část dále po proudu Vltavy až k jatčím (zmiňuji jsem již v minulém Vltavínu) - tedy o další jeden kilometr kvalitní cesty, která je, jak se nyní ukazuje, využitelná mnohem lépe než prásčící pískový povrch, který „zdobí“ parky mezi mosty. Ještě jednou díky za parádní Vltavskou pětku a věřím v její brzké otevření veřejnosti k užívání.

Vašek Brom (in line nadšenec)

Jen malá nepříjemnost?

Rád se procházím po „periferiích“ našeho města. Je zde spousta velmi pěkných zákoutí a skutečně stačí zajít jen pár set metrů od centra a ocitáte se v království klidu a pohody. Pro relaxaci duše prostě balzám.

Stačí se projít po nábřežích Vltavy, pozorovat divoké kachny nebo vodní slípky, a nebo otočit hlavu na druhou stranu a kochat se pohledem na krásně upravené zahrady. Je fajn vidět, že lidé opět chtějí mít kolem sebe „pěkno“.

Mám rád i nostalgii a tak je pro mne, a určitě nejen pro mne, příjemné si vyšlápnout k Velkému depotu. Krásné barokní sousolí, věnované císařovnou Marií Terezií, tam připomíná to velké neštěstí, které se odehrálo jen kousek od něj a ty desítky zmařených životů.

Krásných míst okolo našeho Týna je hodně a já se omlouvám, že nebudu vyjmenovávat všechny, které jsem již prošel. Kvůli tomu tento článek nepíši.

Když se totiž po některých místech projdete již po několikáté, tak začnete vnímat nejen jejich krásy, ale také různé drobné a nejen drobné nedostatky. Takové ty šrámy na kráse. A jeden ten šrám je skutečně pořádný. Jenže obtěžuje jen pár tam bydlících lidí a tak asi našemu městu nestojí za to se tím zabývat. Jedná se o Zadní Podskalí.

Jdete-li po výpadovce na obec Břehe po ulici Zadní Podskalí, tak v jednom místě z ní vyběhá v prudké serpentíně odbočka směrem k Račině. Kousek je vydlážděný, druhý kousek je opatřen asfaltovým povrchem. Ty dva kousky spolu měří snad padesát či šedesát metrů. Zbytek dál stoupající cesty již upravený není nijak. Je zde jen hlína a sem tam trošička kámen. A tak s každým jen trochu větším deštěm se z Račiny dolů řítí přívaly vody, bahna a kamínků, které z části končí v zahradách těch pár místních domků a část se vyvalí až na břehovskou výpadovku. A skutečně stojí zato jít se podívat, co ty dešťky dokáží.

Jestli je úmyslem vedení našeho města dosáhnout toho, aby v dohledné době vznikla Na Račině zmenšená obdoba Grand Canyonu z americké Arizony, pak se jim to daří a během pár let to již bude velká atrakce. Já na jedné straně uznávám, že Týnu nad Vltavou by to pak mohlo prospět. Turisté by tady jistě pustili pořádný chlup ze svých peněženek. Bude ale potřeba vybudovat nějaké záchranné parkoviště a místní podnikatelé by se

již měli zamýšlet nad možností postavit vedle toho našeho budoucího Velkého Kaňonu také pár větších hotelů pro zvědavé turisty.

Pokud ale toto není záměrem našich radních, nestálo by pak za to, aby se tam někdo začal podívat a aby se tato situace napravila? Já vím, že to tam již léta při každém dešti obtěžuje jenom pár lidí. Ale ti lidé jsou přece také obyvateli našeho města.

Obdobný problém je s koncentrací heren a barů v kulturním době na Hlinkách.

O tomto problému se hovoří také již dlouho. Každodenní nepořádek v celém prostoru okolo tohoto kulturáku a celonoční hulákání ochlastů. To je realita, která sice trápí lidi v okolí bydlící, ale která patrně naprosto nezajímá nikoho, kdo má cokoliv společného s naší radnicí. A aby všem bylo jasné, že páni, kteří o těchto věcech rozhodují, si od nikoho do toho nenechají mluvit, tak od listopadu se v Kulturním domě Hlinky budou prý pořádat ještě i diskotéky.

Mně by nevadily ani ty bary a herny, ani ty diskotéky. Pokud by ovšem ti zodpovědní městští páni dokázali zároveň prosadit taková pravidla, aby v okolí byl v noci klid a stále pořádek. A to oni zatím nedokázali.

Co jim v tom asi brání?

Zdeněk Majzlík, Týn nad Vltavou

Značko-epidemie aneb CUI BONO?

Nelze si nevšimnout, že v poslední době „zdobí“ mnohé chodníky nové a nové značky. Pokud jsou umístěny citlivě, nic proti tomu, alespoň občan ví, kde má např. náš zastupitel Slepíčka autoopravnu a že pod mostem teče Vltava, což je v Týně nad Vltavou věc naprosto nečekaná.

Smysl pro cit ale někdy zcela chybí a tak se 26. 9. jali pracovníci Namax s.r.o. C.B. hloubit přímo před oknem toho nejmenšího domečku v Písecké ulici další nové základy. /Na pár metrech teprve třetí/. Měli své instrukce, vše bylo schválené radnicí i policií. S mými argumenty proti sice souhlasili, ale nejsem přece majitelkou chodníku – zkrátka značka tam bude /ještě není osazena, takže co objeveného sdělí davům, zatím nevím/. Svou náhodnou přítomností jsem vyškemrala alespoň pár centimetrů stranou od okna.

Nedávno se totéž stalo sousedovi, který ale vše vyřešil s razancí jemu vlastní, na radnici seřval příslušného úředníka a ejhle – již vykopaná díra byla opět zasypána a značka pana zastupitele přesunuta jinam. Jak prosté a hlavně účinné, bohužel nemám tu nátlak.

Kéž by se kompetentní orgány se stejnou vehemencí jako značkám věnovaly v uvedené ulici obrovskému nárůstu těžké dopravy v pracovních dnech a pěším obyvatelům zajistily bezpečný přechod křižovatkou.

DS /adresa v redakci/

Reaguji na článek otištěný v minulém čísle Vltavínu kde se naše zastupitelstvo stará o bezpečnost svých spoluobčanů tím, že chce nějaké ulice udělat jednosměrnými. Je však smutné, že přechod pro chodce mezi ulicí Malostranská a oběma ulicemi Husova se nedaří vybudovat od 19. 3. 2007 kdy jsem ještě bývalému panu starostovi Hájkovi poslala (petici) na vybudování právě tohoto přechodu, opravu vozovky v ul. Husova I a úpravu stromů na parku mezi oběma ulicemi. Vše v rámci možností bylo uděláno až na ten přechod. Druhý dopis jsem posílala 8. 9. 2007 také bez úspěchu. Třetí dopis odcházela 13. 1. 2009 zase nic. Před volbami všichni slibujete, ale pak skutek utek. Do této doby přechod nemáme, na bezpečnosti občanů těchto ulic zase tak nezáleží, přitom byl již tento přechod zaměřován alespoň desetkrát. To taky asi málo nestálo naší městskou pokladnu. V loňském roce před volbami tady byli nějakí architekti nebo kdo to byl společně s nynějším místostarostou p. Machálkem a dokonce jsem už viděla i přesný náčrt, ale to zase uběhlo více než rok. Tak mě zajímá kdy začne našemu zastupitelstvu záležet i na bezpečnosti lidí v okrajových částech města. Dnes tj. 21. 9. 2011 už jsou nainstalovány dopravní značky v Malostranské ulici a to mě velice nas--o doslova.

Dále jak jsem četla o opravě hodin na místním kostele tak mě napadlo kam se poděly hodiny, které byly odstraněny z autobusového nádraží před výstavbou supermarketu Lidl. Bylo totiž řečeno, že až se předělá nádraží vrátí se zpět.

A poslední co mě mrzí je, když se před několika měsíci vyšel článek o městské automobilové dopravě v Českobudějovických listech, kterou zde chtěl realizovat mladý autodopravce p. Stibor bylo prý řečeno, že ani město a ani společnost Čez o tomto projektu neuvažuje. Čas ale ukázal. Mladým se prostě pomoci nemůže. „Tak si někdo vlivný nejspíš namastil kapsu.“ Navíc ani třeba nejezdí k místním větším podnikům ve městě, aby vozila lidi na směny do práce.

Za obyvatele HUSOVEK Jana Vrbová

Ještě jednou k úklidu na Hlinkách

Na podnět ČSSD z června tohoto roku se uskutečnilo jednání mezi majiteli nemovitostí a vedením Města ohledně dlouhodobě neřešeného nevhovujícího stavu v úklidu prostor před restauracemi a obchody na sídlišti Hlinky. Po uplynutí 2 měsíců lze s potěšením konstatovat, že se stav výrazně zlepšil a majitelé si tuto povinnost úklidu prostor ve svém vlastnictví vzali k srdci. Doufáme jen, že budou v této činnosti pokračovat i nadále. Nutno ovšem objektivně konstatovat, že nepořádek kolem budov není jen jejich věcí. V prvé řadě by se především sami občané měli chovat tak, aby se odpady neprodávaly všude. To se v současnosti týká zejména náměstí Mládeže na Hlineckém sídlišti, kde úklid provádí pracovníci Městského úřadu, ale není v jejich možnostech provádět úklid několikrát denně. Mnohdy po ranním úklidu to za pár hodin vypadá jako by se neuklízelo vůbec. Zde si pak není možno stěžovat na to, že se o čistotu prostranství Město nedostatečně stará. Je to skutečně věc nás všech!!

Za MO ČSSD MVDr. Jiří Mikeš

Válka

„Víš, tatínku, že byla válka?“ zeptala se mě tříletá dcera. Byl večer, krásný májový večer, do kterého se hovory o válce vůbec nehodily. „Vím to“. Tříleté dítě ke mně pozvedlo svoje užaslé oči. „A víš, že v té válce zemřel pán?“ Moje druhé dítě, které již o válce něco vědělo, se neopatrně pouсмálo. Ale moje malá dcera se nedala odradit. „Víš, že v té válce zabili tatínka?“

Co na to říct... „Vím to“. Moje dcera se vyděšeně na mě zadívala a v tom pohledu byly snad všechny hrůzy světa, které to malé dítě dokáže ve svém věku pojmut. „Ale že pak obživil, vid, vid?“ Ta otázka dítěte, které nic neslyšelo o desítkách milionů zabitých tatínků a maminek ve válkách, a přesto nese v sobě jakési andělské poznání, mně zaskočila. Byla válka a v té válce zabili jednoho tatínka. Dítě chápe, že jedním výstřelem, který zahlédlo někde v televizi, nebo o kterém zaslechlo vyprávět, ví, že zanikl život. Ale proč? Proč zanikl? Neumím na to odpovědět, rozumně odpovědět!

„Tatínku“, pokračovala moje dcera. „Víš, že Honzovi odešla maminka?“ Samozřejmě jsem věděl a tak jsem jen kývnul. „A on dnes ve školce tolik plakal“. Moje starší dítě jen konstatovalo, že se Honzovi rodiče rozvedli. Moje malá tříletá dcera, která nechápe tragedie života se jen dívala svým nechápavým dětským pohledem. Musím si klást otázku, proč jen tatínkové odcházejí, proč maminky odcházejí, proč děti pláčejí?

„Tatínku“, zašeptala do tmy a stiskla mi maličkou ručičkou moji velkou dlaň. Snad se bála, že i já odejdu někam do tmy, a nevrátím se. Seděli jsme vedle sebe a dívání se oknem ven. Kolik takových dětí, osamělých dětí tu tmu každý den vidí? (převyprávěno a upraveno Andělské vteřiny)

Krátký, ale velmi, velmi smutný příběh. Vždy je smutné, pokud se určitá věc týká dětí, které jsou pak nešťastné. Říká se, že malé děti, jsou nejvíce zranitelné. Ale kdy v životě vlastně končí období malých dětí? I když jsou starší, těžce nesou například rozvod rodičů a při tom jsou stále dětmi. Ony nejsou většinou schopny pochopit, proč jeden z rodičů odchází, když mají oba stejné rády. Ještě včera jim tatínek četl večer pohádku, držel malou ručičku ve své dlaně než usnuly, a se staršími dětmi řešil prázdninový výlet. A dnes, dnes je všechno jinak. Maminka s tatínkem na sebe křičí, říkají si ošklivá slova a ten malý „špunt“ nemůže pochopit co se vlastně děje. Včera, ještě včera... se měli všichni tolik rádi. Povím vám krátký příběh. K nám do Azylového domu přišel malý chlapeček s maminkou a ještě s dalšími sourozenci. A protože jich bylo hodně, mohli všichni přijít k nám, být jsme Azylový dům pro rodiny s dětmi. Chlapeček byl moc smutný. Nechtěl si hrát ve školce jako jeho sourozenci, nechtěl si hrát na zahradě, ani doma. Stranil se kolektivu a byl nešťastný, jak „šafářův dvoreček“. Nevěděli jsme si s ním rady. Nechtěl hračky, které snad nikdy nepoznal, nechtěl ani sladkosti, pro které naše děti jsou schopny udělat cokoli. Jen seděl a občas mu z očí ukápla slzička. Maminka se na něho zlobila, ale ni to nepomohlo. Když byli u nás asi týden, viděla jsem Petříka, tak se ten chlapeček jmenoval, jak chodí sám smutně po chodbě. V tom někdo zazvonil. Petřík se otočil a jeho oči se otevřely v němém úžasu. Mezi dveřmi stál jeho táta, který se na děti přišel podívat. V jednom okamžiku Petřík skočil tátovi do náruče a jeho malé ručičky se otočily kolem tátova krku. Tolik pusinek jsem snad neviděla, co dostal v jednom okamžiku jeho tatínek. Pozvala jsem tatínka dál a začali jsme si vyprávět. Samozřejmě za účasti Petříka, který se táty již nepustil. A tak jsem se konečně dozvěděla, proč byl Petřík tak nešťastný. On si totiž myslel, že tatínek od nich odešel proto, že ho stále zlobil. A ptáte se jak to všechno dopadlo? Tatínek se k nám nakonec přistěhoval za svoji rodinou, a s ní později i odešel, ale to už měli své bydlení. A Petřík? Ten byl šťastný, že má svého tátu.

Tentokrát měl tento příběh šťastný konec, ale život takové šťastné konce pro děti pokaždé nemá.

Vždy, když někdo odchází, je to pro děti velmi, velmi bolestné. A je jedno zda je to rozvod, nežámem o děti, které zůstávají často samy, neboť nikdo na ně nemá čas, nikdo je nechce, nebo i smrt jejich nejbližších. Faktem zůstává, že se jedná o děti, které bývají andělsky čisté a někdy si neprávem kladou za vinu rozchod rodičů, jako Petřík. Jsou to právě ony, které se tak často dívají samy do tmy očima plnými úzkosti a strachu. A přitom někdy stačí tak málo, jen být všímavý a dětem projevit trochu lásky, když vlastní rodiče jim onu lásku dát nechťejí.

Vzpomeňte co řekl Ježíš : „Cokoliv jste učinili jednomu z mých bratří, mně jste učinili“.

Eva Dvořáková

Juniorskou vlnku pozdvihla

Marie Luňáčková

V 16 letech vybojovala třetí příčku na největším amatérském turnaji sezóny a s titulem národní vicemistryně ve hře na rány získala i divokou kartu na Prague Golf Masters. Řeč je o Marii Luňáčkové, nejlepší juniorské hráčce nedávného mezinárodního mistrovství ČR na Kunětické Hoře.

Marie Luňáčková si zahraje Prague Golf Masters na Albatrossu.

Jen jedna desetinka jí schází, aby svůj handicap dostala na magickou hodnotu 0, a není pochyb, že to je jen otázkou času. Členka Golf klubu Týn nad Vltavou po prvním kole vedla průběžně pořadí díky 71 úderům a na čele leaderboardu se udržela i druhý den. Konzistentní hra bez větších chyb ji udržela ve hře o nejvyšší příčky i po třetím kole, a protože ve finále předvedla opět velmi kvalitních 73 ran, dosáhla podle výše handicapu až 21. hráčka v poli překvapivě na bronzovou medaili.

Pod Kunětickou horou jste letos hrála celou řadu turnajů, ale suverénně nejlepší výkony jste předvedla na tom nejdůležitějším a bezesporu i nejobtížnějším. Čím to je?

Samozřejmě jsem ráda, že zrovna na tak důležitém turnaji jsem hrála tak dobře. Určitě je to tím, že je tam větší konkurence, takže jsem se musela víc snažit. A zrovna mi to sedlo.

Dala jste si před mistrovstvím nějaký konkrétní cíl?

Můj cíl před šampionátem byl asi takový: byla bych ráda, kdybych se dostala do posledního dne a nečekala jsem, že to půjde takhle dobře. Pak když jsem po prvním dni byla na čele, můj cíl se změnil, že bych ráda skončila do třetího místa.

Byla jste z průběžného prvního místa hodně nervózní?

Po prvním kole jsem se cítila skvěle. Vůbec jsem nevěřila, že jsem jako jediná hráčka hrála pod par. A nervózní jsem byla teda dost, měla jsem z toho trému.

Druhé a třetí kolo se 76 ranami pro vás znamenalo sestup z předních pozic. Na co jste se soustředila před finálovým kolem?

Před finálovým kolem jsem si rekla, že budu útočit ze zadních pozic, a že stačí zahrát 74 a bude to v pohodě, možná i 3. místo. Soustředila jsem se na to, hrát co nejlíp. A ono to vyšlo.

Po jedenácté jamce to ale moc dobře nevydávalo, měla jste zahrané tři bogey na čtyřech předešlých jamkách. Pak ale už jen pět parů a dvě birdie. V čem byl ten zlom?

Bylo to asi tím, že nejdřív jsem si všechny putty četla sama. Pak po 12. jamce jsem se obrátila na caddyho (Radku Vlašínovou), aby mi pomohla číst paty a ono to pomohlo a začaly tam padat. Taky se na 17. a 18. jamku na mě přišel podívat táta a sestra, tak jsem jim musela ukázat, že to umím :-)

Oslavila jste konečně třetí místo?

Konečně třetí místo jsem ani moc neslavila, jen mi všichni doma gratulovali. Ale byla jsem moc nadšená, že se mi to povedlo.

Autor David Jirků

STAVITELSTVÍ SMUTNÝ, s.r.o.

➤ fasády ➤ zateplení budov

➤ střechy ➤ rekonstrukce

➤ rodinné domy

➤ půdní vestavby

Mobil: +420 774 418 474

www.stavitelstvi-smutny.cz

TISKÁRNA

VLTAVIN s.r.o.
chráněná dílna

KARTONÁŽNÍ VÝROBA

Budějovická 82, 375 01 Týn nad Vltavou
tel.: 385 722 946, fax: 385 721 653
e-mail: info@tiskamavltavin.cz

Úvodní turnaj pro Hlaváče

Poslední sobotu v září se hrál úvodní klubový turnaj sezón 2011/2012 ve squashu. „Tradiční začátek a již tradiční vítěz. Roman Hlaváč navázal úvodním vítězstvím na šňůry bez porážky. Nastoupil do šesti zápasů, které jednoznačně vyhrál bez ztráty setu. O další místa se hrála vyrovnaná dramatická utkání, takže úvodní turnaj na dramatickosti neztratil. Ovšem hraje se pouze o druhé místo,“ konstatuje předseda SQUASH klubu Týn Václav Brom a doplňuje: „Všechny akce jsou přihlášeny v programu 6. Vltavotýnský Oranžový rok s hlavním partnerem Jadernou elektrárnou Temelín. Bez této podpory bychom je pořád nedokázali.“

Na druhém místě skončil Tomáš Brom. „Tomáš sice Romanovi ve finále nestačil, ale sehrál krásné a dramatické semifinále s Petrem Buřičem, které vyhrál dva ku jedné. Petr je výborný českobudějovický hráč, který má na klubový turnaj volnou kartu, takže pro Tomáše cenný skalp,“ chválí syna předseda klubu. Na třetím místě úvodního turnaje skončil David Doležel. Jediná žena v turnaji Vendulka Fajtllová vyhrála z pěti zápasů dva a skončila na sedmém místě. Také první turnaj byl poznamenán absencemi kvalitních domácích hráčů jako Hudeček, Fiala, Sálený či Jakub Jaroš. „Myslím, že na úvod sezóny se hrál pěkný squash a hlavní sezóna, která začíná v říjnu slibuje zajímavé turnaje. Stále věřím, že se do našich turnajů zapojí další hráči a hráčky se kterými se na kurtech v Týně sice potkáváme, ale zatím nenašli odvahu zahrát si turnaj,“ věří Brom.

Termínová listina akcí SQUASH klubu Týn podzim 2011

	ŘÍJEN 2011	LISTOPAD 2011	PROSINEC 2011
13. ČEZ-OPEN Týn	Sobota 22.10. od 10:00		
11. Pohár SQUASH klubu	Sobota 8.10. od 10:00	Sobota 5.11. od 10:00	Sobota 17.12. od 10:00
5. ČEZ OPEN Oranžový pohár žen	Sobota 15.10. od 10:00	Sobota 12.11. od 10:00	
10. ČEZ-Vltavotýnský sedmiboj mixů			Sobota 3.12. od 9:00

Bližší informace o turnajích ve squashu v Týně nad Vltavou podá předseda SQUASH klubu Týn nad Vltavou Václav Brom na telefonu 606 352 518.

kJ

Prázdninové loučení - Bezpečnost hrou

Na začátek školního roku jsme připravili ve spolupráci s autoklubem AVZO TSC ČR v Týně nad Vltavou, Městem Týn nad Vltavou a Besipem zábavné odpoledne pro děti. Akce se uskutečnila v areálu ZŠ Malá Strana na nově opraveném dopravním hřišti.

Pro děti bylo připraveno odpoledne plné soutěží a zábavy. Všechny děti si mohly vyzkoušet svoje dovednosti ve střelbě ze vzduchovky, házení na plechovky a skákání v pytlích, které bylo na čas, a nejlepší tři v každé věkové skupině byly odměněny cenami. Další soutěží bylo ve spolupráci se SDH Týn nad Vltavou stříkání z požární hadice na cíl. Hlavním cílem celého odpoledne byla bezpečnost v silničním provozu a tomu byly věnovány dvě soutěže. Při první soutěži na dopravním hřišti, za asistence Policie ČR, Městské policie a pracovníků Besipu měly děti za úkol projet vytyčenou trasu. Poslední soutěží byla Jízda zručnosti, kde si děti prověřily své schopnosti v jízdě přes překážky. U každé soutěže byly děti odměněny sladkostmi nebo drobnými věcnými cenami.

Na celé odpoledne byl připraven i doprovodný program. Děti si mohly zaskákat na trampolině, zahrát si kuželky nebo si zatancovat na mini diskotéce. Malí i velcí si mohli prohlédnout vystavený elektromobil Peugeot společnosti ČEZ nebo závodní automobil Honda Civic p. Jaroslava Fikoty. Velký dík patří Václavu Kolářovi za ukázkou trialu RC modelů.

Na závěr si všechny děti opekly špekáčky a o tečku za velmi pěkným odpolednem se postarali Hasiči, kteří na přání samotných dětí vytvořili velkou vodní sprchu, ve které se mohly děti zchladit.

Během této akce došlo ke slavnostnímu otevření dopravního hřiště panem starostou Milanem Šnorkem a hejtmánem Jihočeského kraje Jiřím Zimolou a předání do užívání paní ředitelce Zdeně Meškánové.

Naše velké poděkování patří p. Václavu Kovářovi, krajskému koordinátorovi BESIP pro Jihočeský kraj, Městu Týn nad Vltavou, MO ČSSD, vedoucímu odboru dopravy p. Jaroslavu Hrabalovi, členům autoklubu AVZO, p. ředitelce Zdeně Meškánové, Obvodnímu oddělení policie ČR v Týně nad Vltavou, Městské policii, Sboru dobrovolných hasičů Týn nad Vltavou a pracovníkům Rychlé záchrané služby. Dále děkujeme sponzorům, kteří nám pomohli zajistit ceny pro děti:

Velkoobchod Jednota Týn nad Vltavou, Vakkos vzduchotechnika, Marcada a.s., Hračky Renata Trnková, Papírnictví Jan Slepíčka, ZOO Veta Calta, Salon pro psy Gábi, Baby Fashion, Raďka Trísková – Vltavotýnské kremrole, Knihupectví Radomíra Sekyrová, Železářství Rufa, INTOP voda – topení, Autooprava David Slepíčka, Truhlářství a podlahářství Jiří Novák, D. I. Seven, Hospůdka na Svazarmu, Fikota elektro, RaR květiny, Auto Moto Beránek, ELBH, JIS, Betonpres stavebniny, OVV ČSSD České Budějovice, Dynamo České Budějovice.

Děkujeme všem zúčastněným, doufáme, že se zábavné odpoledne líbí a těšíme se na další akce.

Za pořadatele David Slepíčka

Farmářské centrum Vltava, o.s. a město Týn nad Vltavou pořádají

Vltavotýnské farmářské trhy

kdy
22. 10. 2011 od 8.00 do 12.00

kde
dvůr za galerií Týn n/Vlt.

Na trhu zakoupíte výrobky certifikované
Regionální značkou Vltavotýnsko

Kontakt:
Farmářské centrum Vltava, o.s.,
Jiráskova 84, 375 01 Týn nad Vltavou,
email: vlasak@vltavotýnsko.cz,
www.vltavotýnsko.cz

MIKROREGION VLTAVOTÝNSKO
MAS VLTAVA, o.s.

Jihočeský kraj

ČPP ČESKÁ PODNIKATELSKÁ POJIŠŤOVNA, a.s.

VIENNA INSURANCE GROUP

kancelář na adrese: Tyršova 290, Týn nad Vltavou
tel./fax: 385 310 855
mobil: 777 266 439
841 444 555 - klient. linka

Provozní doba:
Pondělí 8.00 - 11.30 12.15 - 17.00
Úterý zavřeno
Středa 8.00 - 11.30 12.15 - 17.00
Čtvrtek 8.00 - 11.30 12.15 - 16.00
Pátek 8.00 - 11.30 12.15 - 15.00
Mimo provozní dobu otevřeno po tel. dohodě.

PŘÍKLADY SAZEB SPOROPOV PRO ROK 2011: www.cpp.cz

osobní automobil do 1 000 cm³ včetně od 883 Kč
osobní automobil nad 1 000 cm³ do 1 250 cm³ včetně od 1 081 Kč
osobní automobil nad 1 250 cm³ do 1 350 cm³ včetně od 1 298 Kč
osobní automobil nad 1 350 cm³ do 1 650 cm³ včetně od 1 564 Kč
osobní automobil nad 1 650 cm³ do 1 850 cm³ včetně od 1 915 Kč
osobní automobil nad 1 850 cm³ do 2 000 cm³ včetně od 2 380 Kč
osobní automobil nad 2 000 cm³ do 2 500 cm³ včetně od 2 814 Kč
osobní automobil nad 2 500 cm³ od 3 553 Kč
motocykl do 50 cm³ včetně od 107 Kč
motocykl nad 50 cm³ do 350 cm³ včetně od 211 Kč
motocykl nad 350 cm³ do 500 cm³ včetně od 519 Kč
motocykl nad 500 cm³ od 748 Kč
nákladní automobil do celkové hmotnosti 3 500 kg včetně od 2 948 Kč
od celkové hmotnosti 3 500 kg do 12 000 kg včetně od 4 469 Kč
traktor, kterému se přiděluje RZ (SPZ) od 388 Kč
starší vozidla - do roku výroby 1975 od 46 Kč

Produkt SPOROPOV s maximálně možným dosažitelným bonusem 50% zohledňuje region, stáří vozidla, věk pojistníka a volbu ročního pojistného období, přičemž zvýhodněna je roční platba pojistného. Platnost sazeb je pro smlouvy s počátkem období od 1. 1. 2011

Nabízíme rovněž pojištění Vašeho majetku + odpovědnosti s 30% slevou, pojištění Vašeho podnikání, finanční způsobilosti dopravců, nákladů na veterinární léčbu psů, úrazové pojistky i výhodná životní pojištění.

Misijní neděle

Slovo misie je všeobecně známé a snad každý slyšel tento výraz ve spojení s pojmem křesťanské misie - tedy šíření a podpora křesťanství a evangelijní zvěsti. Misie mají i svůj Světový den. Světový den modliteb za misie se každoročně slaví předposlední nedělí v říjnu. Je známý právě pod názvem Misijní neděle. Tento den je spojený s finanční sbírkou na podporu misijních oblastí a v celé církvi se začal poprvé slavít v roce 1926. Jan Pavel II. v jednom svém prohlášení popsal význam tohoto svátku: „Misijní neděle je zvláštní příležitost, která připomíná Božímu lidu neustálou platnost jejího misijního mandátu, neboť misie je věcí všech křesťanů...“ Misijní neděle se slaví jako den modliteb a podpory misii v každé diecézi, farnosti a instituci katolického světa.

Papež k této příležitosti každoročně vydává poselství a národní ředitel Papežských misijních děl píše dopis, který je rozeslán do všech farností. Věřící ve všech katolických farnostech světa se tedy během Misijní neděle společně modlí a finančně přispívají do světového fondu solidarity, ze kterého jsou podporovány projekty na pomoc potřebným ve všech kontinentech. Poselství současného papeže Benedikta XVI. ke Světovému dni misii 2011 obsahuje i pojem globální evangelizace: „Evangelizace je komplexní proces a zahrnuje různé prvky. Mezi nimi byla vždy zvláštní pozornost v misijní animaci věnována solidaritě. To je také jeden z cílů Světového dne misii, který prostřednictvím Papežských misijních děl povzbuzuje k pomoci při plnění úkolů evangelizace na misijních územích. Patří sem podpora institucí potřebných pro stabilizaci a konsolidaci církve prostřednictvím katechetů, seminářů a kněží, ale také úsilí o zlepšení životních podmínek lidí v zemích, kde nejvíce hrozí jevy chudoby, podvívají

(zvláště u dětí) a nemoci a kde není dostatek zdravotnických a školských zařízení. I to patří do misijní činnosti církve. Tím, že hlásá evangelium, si bere lidský život plně k srdci. Jak zdůrazňoval služebník Boží Pavel VI., je nepřijatelné, aby se při evangelizaci zanedbávala témata týkající se rozvoje člověka, spravedlnosti a osvobození od každé formy útaku - samozřejmě s respektem k autonomii politické sféry. Nezajímá se o časné problémy lidstva by znamenalo „zapomínat na poučení evangelia o lásce k trpícím a potřebnému bližnímu“. To by pak nebylo v souladu s postojem Ježíše, který „obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal radostnou zvěst o Božím království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu“ (Mt 9, 35). Z dopisu národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli pak vyplývá, že z příspěvků získaných během Misijní neděle v České republice je podporována např. stavba a oprava 24 kostelů, kaplí, far, klášterů, pastoračních center, domova pro staré a nemocné kněze, nákup jízdních kol a několika aut potřebných pro pastorační činnost. „Přispíváme též na léčebné výdaje, biblické kurzy, formační a vzdělávací programy pro mládež a katechisty, kteří jsou velmi potřební zvláště ve velkém množství farností, kam se misionářské dostanou jen několikrát za rok. Celkem letos pomáháme do 11 diecézí v 8 zemích: Malawi, Zambie, Papua-Nová Guinea, Bangladéš, Uganda, Surinam, Guyana, Srí Lanka a Indonésie. Kromě této sbírky na Misijní neděli dále podporujeme více než 250 000 chudých dětí v 11 zemích.

Přispíváme i na formaci několika stovek bohoslovců v 8 misijních seminářích, které bychom našli například v Zambii, Ugandě, Bangladéši, na Salamounových ostrovech či na Haiti. Z výše uvedeného je vidět, jak hodně je nasazení každého z nás pro misie potřebné. (Z Dopisu národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli)

MK

Bliží se 28. říjen, kdy se tradičně zúčastňujeme pietního aktu položení věnců u pomníku obětí obou světových válek na Malé Straně v Týně nad Vltavou. Den a čas bude ještě upřesněn. Letošní již tradiční Setkání spolků a zástupců státní správy dne 28. října 2011 bude v režii spolku vltavotýnských rybařů. Sejdeme se v Býsově u rybníka Nový, kde proběhne dolovna. Budou nabízeny pečené ryby, nápoje všeho druhu a bude i zábava při pěkné muzice. Zajištěna je doprava autobusem (je objednané i pěkné počasí). Časy odjezdu vás upřesníme.

Věříme, že v co největší počet přijmete pozvání na zajímavé setkání v přírodě.

Akce je součástí Vltavotýnského oranžového roku s hlavním partnerem Jadernou elektrárnou Temelín.

Jaroslava Svobodová, syndička

POZVÁNÍ

Sdružená Obec Baráčníků VITÓRAZ v Týně nad Vltavou zve tetičky, sousedy a vltavotýnské občany na tradiční **MARTINSKÉ POSVÍCENÍ, které se koná v sobotu dne 12. listopadu 2011 od 19.00 hod. v baráčnícké ruchtě v ulici Pod**

Tratí v Týně nad Vltavou. Vstupné Kč 50,- k tanci i poslechu hraje p. Košner a p. Velek.

Všichni jste srdečně zváni, těšíme se na vás!

Uctivě zve konšelstvo!

Hovory s farářem

Vážené čtenáři, v měsíci října budou Hovory s farářem mimořádně až čtvrtou středu, tj. 26. 10. po mši svaté od 18.45 hodin na faře.

Na setkání se těší Váš P. Marek Donnerstag, Th.D.

Chtěl bych poděkovat lidem kteří u OD Bety umístili fotografie tří českých hokejových reprezentantů Josefa Vašíčka, Karla Rachůnka a Jana Marka. I když tito hráči nepocházeli z našeho města, bylo pěkné na tomto místě zapálit za vynikající hráče a lidi svíčku a zavzpomínat.

Tůma Vítězslav

Dne 6. října uplynulo šest smutných let od smrti mého milovaného vnuka Danouše Mikulíčky. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte prosím se mnou.
S láskou vzpomíná babička

Vydává a tiskne František Fiala, provoz tiskárna Vltavín, IČO: 12908142 - odpovědný redaktor Fiala - Týn nad Vltavou. Redakce, administrace a inzerce VLTAVÍN - Budějovická 82, 375 01 Týn nad Vltavou, telefon 385 722 946, fax: 385 721 653, e-mail: info@tiskarnavltavin.cz, www.tiskarnavltavin.cz. Příští číslo vyjde 14. 11. 2011. Uzávěrka čísla je 7. 11. 2011. Za obsah inzercí a placených textů neodpovídáme. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Povoleny Ministerstvem kultury České republiky ev. č. MK CR E 10897. Rozšiřují kamelotí a soukromí prodejci.

Vltavotýnský receptář

Vše o zahradě vaření, dobrých nápadech, pro tentokrát o vaření

Mléko od farmáře

Tak jsme doma přemýšleli, jak co nejlépe využít mléko z mlékomatu, když je důležité ho nejdříve PŘEVÁŘIT. Používáme ho na pečení, vaření. Nejvíce jsme však ocenili klasické vařené kakao a pudink. Je to úplně jiná kvalita ve srovnání s krabicovým, trvanlivým mlékem, mléko přímo od farmáře je prostě lepší.

Pro inspiraci naše oblíbené recepty:

Bebe řezy

- 3 balíčky sušenek BEBE (máslo- vé nebo kakaové)
- 11 mléka
- 3 pudinky (2 čokoládové, 1 vanilkový)
- 4 lžice cukru
- 1 smetana na šlehání
- 2 zakysané smetany
- 2 vanilkové cukry
- skořice nebo čokoládové hoblínky

Rozložíme si na plech polovinu sušenek. Uvaříme pudink z mléka, cukru a pudinkových prášků. Přelijeme sušenky pudinkem a rozložíme další vrstvu sušenek. Po vychladnutí pudinku si vyšleháme smetanu a vmícháme do ní vanilkové cukry a zakysané smetany. Navrstvíme na sušenky a ozdobíme skořicí nebo čokoládovými hoblínkami. Necháme vychladit a rozležet v lednici

jk

Milé tetičky, milí sousedé!

V měsíci září vyvrcholily letošní půlkulaté oslavy založení baráčníckých obcí v jihočeských župách. 10. září jsme se zúčastnili slavnosti v Prachaticích a 17. září jsme byli na oslavě v Písku. Jak v Prachaticích, tak v Písku měly oslavy důstojný ráz a v obou obcích jsme se cítili velice příjemně, vládla tu velice milá, upřímná a srdečná atmosféra, jak je tomu ostatně na všech baráčníckých akcích zvykem. V Prachaticích začaly oslavy průvodem a poté následovalo slavnostní zasedání. Českou besedu tancovali sousedé a tetičky z Radomyšle a z Pištěva, v obou případech byly kolony složeny z mladých lidí. Slavnostního zasedání se zúčastnil senátor - soused ing. Tomáš Jirsa, krajská radní pro úsek školství p. Krejzová, starosta města Prachatic p. ing Malý a místostarostka p. Robenhauptová, která místním baráčníkům velice ochotně pomáhá. Kromě těchto hostů zde byli zástupci mnoha prachatických organizací a spolků, kterých prý je v Prachaticích okolo stovek. V Písku proběhlo slavnostní zasedání v Městském kulturním domě, mělo také velice pěkný průběh ale bohužel, za Město Písek /přestože byli pozváni/, se neúčastnil nikdo. Účast ze strany baráčníků byla velice pěkná a co bylo obzvláště milé, převažovaly zde ve velké míře tetičky ve svých oblastních krocích. Byla na ně velice pěkná podívaná. Je vidět, že paňmaminky z X. župy dbají na to, aby tetičky na takovéto slavnostní příležitosti kroje oblékaly. Průvod se v Písku nekonal a kulturní program s mládeží nacičila opět šikovná tetička Kašíková. Všech letošních slavností jihočeských žup, které jsme navštívili, jsme se zúčastnili s naším spolkovým praporem a děkujeme tímto sousedu Janu Bílému za to, že s námi tyto slavnos-

ti absolvoval a převzal roli praporečníka za našeho souseda Josefa Kaláče, který se z vážných důvodů nemohl slavnost zúčastnit.

V pondělí 3. října 2011 navštívily tetičky naši nejstarší členku, tetičku Mikoláškovou, která 30. září oslavila své 95. narozeniny a v současné době přebývá v Domově důchodců v Dobré Vodě u Českých Budějovic.

Všem zájemcům o návštěvu přednášek a exkurzí Univerzity třetího věku oznamujeme, že 5. ročník U3V byl zahájen 13. září 2011. Pro letošní rok vybral Mgr. Josef Bílek téma „Známé osobnosti Jižních Čech“. 24. září jsme měli první exkurzi po stopách známých osobností Českobudějovicka. Kromě jiného jsme s úžasnou průvodkyní navštívili nejznámější českobudějovické pomníky a vyslechli si jejich historii, navštívili jsme hornické muzeum v Rudolfově, Eliášovu stolu v Usilíně, židovský hřbitov s muzeem v lokalitě „U křížku“, v C. Budějovicích, muzeum koněspřežky také v C. Budějovicích a krásný výlet jsme zakončili na Karlově hrádku u Purkarce. Další a poslední podzimní exkurze bude dne 22. října 2011 a vydáme se za významnými osobnostmi Strakonicka. Kromě toho ve středu dne 12. října je připraven zájezd do Plzně, kde navštívíme velice zajímavá místa. O tomto zájezdu najdete bližší informace na jiné straně tohoto měsíčníku. Jak jsme již několikrát uvedli, přednášky i exkurze jsou určeny všem občanům všech věkových kategorií od mládeže až po seniory. Přihlášky na zájezd do Plzně a informace o přednáškách i exkurzích obdržíte na tel. číslo 777 647 117. Na všech exkurzích nás doprovází v roli průvodce Mgr. Josef Bílek, který exkurze doplňuje zajímavými informacemi o navštívených místech.

VLTA VÍN - kupón na jeden bezplatný soukromý inzerát nebo inzerát pod značkou (á 20 Kč)

Text inzerátu.....

Adresa nebo telefon.....

Dva Petrové a první mateřská škola v Týně nad Vltavou

Mateřské školy byly jako vzdělávací instituce zařazeny do systému školství v naší republice až v roce 1948. Do té doby to neměli rodiče předškolních dětí snadné. Tam, kde byl výdělečně činný jen otec a matka zůstávala s dětmi doma, byl model jasný, jak to ale měly řešit dělnické rodiny, kde pracovali oba rodiče? Pokud měli babičku, měli štěstí. Proto se již na počátku 19. století, s rozvojem průmyslu, objevily snahy vytvořit předškolní zařízení – opatrovny – které by se o děti během dne postaraly. Je logické, že první opatrovny vznikly v nejprůmyslovějším městě, Praze.

V Týně nad Vltavou se první „vlaštovka“ objevila 22. února 1853, kdy c. k. okresní hejmanství poslalo obecní radě výzvu, aby obec zařídila jesle pro chudé děti. Obec ale obratem odpověděla, že takové zařízení ustavit nemůže. V roce 1869 byl vydán nový školský zákon, který de facto započal historii mateřských škol. Tento zákon umožňoval, aby při obecních školách vznikaly školy pro předškolní děti. Zřizovateli takových škol se měly stát obce. V Týně nad Vltavou se situace vyvíjela poněkud odlišně. 31. března 1868 (tedy ještě před vznikem školského zákona) schválila obecní rada vytvoření zařízení pro předškolní mládež a 1. července tohoto roku byla otevřena tzv. Opatrovna malíčkových. Největší podíl na jejím vzniku měly dva zdejší pedagogové, dva Petrové: Petr Stuchl a Petr Hanzal. Je zajímavé, že většinu ostatních předškolních zařízení v naší zemi spravovaly a řídily ženy – péstounky, v našem městě to byl muž, konkrétně Petr Hanzal.

Nejprve k osobě Petra Stuchla.

Narodil se jako syn venkovského učitele v Chřešticích v roce 1824. Do Týna nad Vltavou přišel v roce 1849 jako „čekanec“ (v dohledné době absolvent) učitelského ústavu v Budči. Získal vlivného přítele v tehdejších tynských děkanovi K. A. Vinařickém, jehož zásluhou se stal čtvrtým učitelem na právě rozšířené tynské čtyřtřídní škole. Působil tady krátce, do roku 1853, kdy na dvě léta odešel do Soběslavi, aby se následně vrátil již jako ředitel tynské školy a setrval v této funkci až do své smrti v roce 1875. Se svým příznivcem Karlem Aloisem Vinařickým si korespondoval i po jeho odchodu z Týna do Prahy. V Týně nad Vltavou se Petr Stuchl seznámil se zdejším rodákem, o čtrnáct let mladším Petrem Hanzalem (* 18. května 1838 v Týně nad Vltavou). Petr Hanzal vystudoval v letech 1849-1853 reálnou školu v Českých Budějovicích. Když v rozhovorech s ředitelem Petrem Stuchlem probírali otázku výchovy nejmenších dětí, odešel Petr Hanzal na Stuchlův popud na hlavní školu do Písku (kde předtím studoval i Stuchl) a 27. června 1868 tady složil zkoušku potřebnou pro péstouna předškolních dětí. Hned nato, 1. července, byla ve městě otevřena „Opatrovna či zahrádka dětí“, jejímž vedoucím a zároveň vychovatelem se stal se Petr Hanzal.

Opatrovna.

Opatrovna se ukázala pro tynské občany velmi potřebným zařízením. Již v prvním roce ji navštěvovalo 84 hochů a 54 dívek (na jednoho vychovatele!). Školka – opatrovna – zahrádka dětí byla v chodu, ale zatím nebylo ustanoveno, kdo bude školu financovat. Jak píše Bedřich Karásek, „A byl to obětavý Petr Hanzal, který rok vyučoval bez služného.“ Teprve po roce převzalo tyto závazky na sebe město v čele s purkmistrem Josefem Pietschmanem a přidělilo opatrovny

Zapomenutý

Ing. arch. Rudolf Kvěch

V roce 1959 zaznamenal kronikář města Týna nad Vltavou zprávu, že v našem městě zemřel 1. března významný architekt, inženýr Rudolf Kvěch, jehož rodina pocházela z Knína. Podle farního urbáře Křtěnova z roku 1670 je skutečně možné doložit, že Kvěchovi žili v Kníně již v sedmnáctém století, konkrétně Ambrož Kvěch na čísle popisném 2.

Rudolf Kvěch byl synem Vojtěcha Kvěcha, jehož otec Tomáš stále hospodářil v Kníně na zmíněné usedlosti čp. 2. Také kronika obce Knína zmiňuje jeho v roce 1924 stále na čp. 2 rodinu Kvěchových, tehdy zde žil Václav Kvěch a po chalupě se zde stále říkalo „U Kvěchů.“

Rudolf Kvěch se ale už v Kníně nenarodil. Jeho otec Vojtěch, inženýr rakousko-uherských drah, opustil rodnou

Petr Hanzal s částí žáků v r. 1894.

jednu místnost v domě čp. 225 pod kostelem. Pedagogický dozor nad chodem opatrovny převzal ředitel školy Petr Stuchl, vychovatelem zůstal Petr Hanzal. Město nechalo místnost opravit a vymalovat, dalo vyrobit lavice pro děti, opatřilo hračky a stanovilo týdenní školné na jedno dítě 3 – 5 krejcarů rakouského císla (pro srovnání: 1 zl se rovnal 100 krejcarům, za 1 zl. jste mohli v té době koupit cca 5 kg masa nebo 50 housek, školné tedy bylo poměrně příznivé). Petr Hanzal se ukázal být vřídým a pečlivým péstounem. Vymýšlel pro děti zajímavé programy, velké oblíbené se těšila například každoroční slavnost Jeslíček, při níž byla opatrovna zaplněna do posledního místečka. Nejmenší děti přednášely básničky a zpívaly za doprovodu jeho harmoniky, každé dítě pak dostalo vánoční nadílku – drobné pečivo, cukroví a ovoce, které většinou Petr Hanzal hradil ze svého nebo z milodarů příznivců (dnes bychom řekli sponzorů). Navíc si pan Hanzal vedl velmi pečlivě úřední knihu, kde vždy na přední straně uváděl přesné vyučování každého přijatého i vydaného krejcaru a zapisoval do přesný seznam svých svěřenců, podle něhož můžeme poznat, že školku navštěvovaly děti napříč společenských vrstev – děti drobných řemeslníků, dělníků, úředníků i těch nejchudších, kterým bývalo vždy městským magistrátem promíjeno školné. Zaznamenával také běžný chod školky, jakousi kroniku, která je po více než století zajímavým dokumentačním pramenem. Můžeme zde zjistit, co se děti ve školce učily, čím se zabývaly i to, jak byla v tehdejší době bohužel téměř běžným jevem dětská úmrtnost (nedokážu si představit, že by dnes učitelky z mateřské školy zaznamenávaly počet zemřelých svěřenců). Pro zajímavost vyberám několik (i úsměvných) zápisů:

1875 - V letních měsících chodily dívky pilně do školky, 120 až 145 někdy, takže musely na zemi sedět. 1881 - Dítěk mně ubylo pro školku vystoupých 34 (tzn. dosáhly školního věku), 3 zemřely a jinak pro zimu, vzdálenost a nedbalost 11 nechozí a 1 odjel s rodiči do Ameriky. 1885 - V květnu oнемocnělo přes 50 dítek na spalničky. Dívky velice zesláby, ale nezemřely. 1886 - Arcibiskupská návštěva: Jeho Eminence, nejdujstojnější Pán kníže arcibiskup pražský František de Paula říšský hrabě ze Schönbornů navštívil naši opatrovnu dnes v pondělí 20. září 1886 ráno o čtvrt na deset. Vypítl ve dítě jak se jmenují, hladi ji a chválil, že umějí svatě náboženství... Pak mi stiskl ruku a požehnal nás všechny... 1887 - Dne 6. června 1887 navštívil Opatrovnu c. k. okresní pan inspektor z Budějovic František Srmolík. Zkoušel sám znázornění věcí, domácí zvířátka, pak veverku, zajíce, husu, slepici, co nám dávají. Nechal mně s dítkami počítat, něco z náboženství, vybral si píseň „Radost mám“. Rozloučil se dobrým napomenutím, aby mně i rodiče své poslouchali atd. a řekl: Vyřídíte milé dívky doma rodičům, že jich nechám pozdravovat a že jim přeji všechno dobré atd. Dívky, když pan inspektor odešel, radosti skákaly, že budou doma pozdravovat rodiče. 1887 - Prostřední svátek vánoční 26. 12. 1887 odpoledne ve 4 hodiny jsem vedl 15 chudých dítek do hostince u Kotvy, kdež pání členové Občanského řemeslnické besedy je štědrými dárky podělili. 1891 - V neděli 20. prosince bylo asi 50 chudých školních dítek poděleno částecně šatem, obuví, houskami, jablky, ořechy a perníkem od komitétu dam. 1891 - Dne 8. srpna 1891 vrazil Cínatí a Hovora hlavama do sebe když vyšli ze zahrádky právě asi tři kroky za mnou a poněvadž si Cínatí nalil nos, tekla mu krev – rodiče za to trucují. 1891 - Dne 14. srpna spadl Ota Smíd do kašny z rozpuštění, byl ale hned vytažen. Přišel odpůdné do školky a vyprávěl, jak se mu to líbilo. 1893 - Na rozkaz pana doktora Manna a pana purkmistra Nikolaua byla školka 16. prosince proto uzavřena, že 30 dítek na spalničky onemocnělo a jeden hošík zemřel. 1897 - Postrach opilce obecního chudého. V pátek 24. září 1897 o půl jedné hodině

vále se Zedníček na schůdkách ve školce, že nemohly dívky do školky. Pouštěl jsem je dvorem a mnoho jich uteklo domů strachem před tím vsivákem. Poslal jsem pi Dvořákovou pro strážníky a ti pry chodí po službě. Nebudu se tahat s takovým opilcem.

Můžeme se podívat na zajímavou statistiku z let 1868–1918. Nejvíce dětí navštěvovalo školku v roce 1876, kdy sem docházelo 183 dětí: 95 hochů a 88 dívek (na jednu místnost a jednoho péstouna). Nejméně v roce 1914, kdy bylo ve školce 71 dětí: 36 hochů a 35 dívek. Děti se přijímaly podle školního řádu, vytvořeného roku 1889. Do školky je mohli rodiče přihlásit denně kromě července, srpna listopadu a prosince. Dítě muselo být minimálně 3 roky staré, řádně očkované a zdravé. Opatrování probíhalo denně kromě neděle, čtvrtka a svátků od osmi do půl jedenácté a pak od jedné do půl čtvrté odpoledne s poznámkou, že „Nevřídí dívky mohou býti domů puštěny dle potřeby“ a dále „Dívky, které by měly nějakou ošklivou vadu na těle, nebo by se bylo o nich obávat, že by nějakou nakažlivou nemoc rozšířily, budtež ihned odstraněny a teprv po uvarování této závadly opět připuštěny“.

Petr Hanzal s částí svých svěřenců r. 1879.

Na své zážitky ze školky vzpomíná i slavný výtavotynský rodák, pedagog, spisovatel a hudebník Otto Rödl: „Jako pětiletého chlapce mě tam přivedla moje maminka. Vidně mě přijal pan Petr Hanzal, kulatě, vyholeně tváře s velikým kolbatým nosem a dobráckyma jiskrnými očima. Na hlavě měl turecký floz s černým střapcem a nikdy jej s hlavy nesundal. Nosil dlouhý kabát a v šosech skrýval svoji velkou pochoutku. Často mu zabloudila pravá ruka do šosu a vylovila tabatěrku se šňupavými tabáky. S líbezným pohledem ji otevřel a vysypal voňavý šňupeček na hrbet levé ruky. Potom obrádně přejel nosem zprava doleva a zpět. Nasál jako vysavač vonný prašek. Píkslu obrádně uložil do šosu a z druhého vykultal modrý květovaný šátek. Zamával s ním, uchopil oběma rukama za protilehlé cípy, zatočil a uvedl pod ohebný nos. Přejížděl ze strany na stranu. Nos poslušně následoval pohyb šátku. Potom s blaženým pocitem na tváři šátek pečlivě složil a uklidil zpět do šosu. Je zcela přirozené, že jsem si tuto pantomimu doma mnohokrát opakoval ovšem bez tabáku. Tak jako vřídny a milý byl opatrovník, byla i vřídna světička s nízkým stropem, malými okny a brebentivou mládeží. První jihočeská továrníčka na obrábění dřeva, jejímž majitelem byl Alexander Plíšner, zásobila opatrovnu houpacími koničkami, soustruhovanými panáčky, panenkami, husary a jinými hračkami, po kterých jsme toužili na tynském jarmarku. Utulná opatrovna s hodným péstounem nám přání splnila.“

Marie Hanzalová s svými žáčky kol. r. 1930.

V roce 1909 odešel Petr Hanzal do penze a na jeho místo jako opatrovnice nastoupila jeho dcera Marie Hanzalová, zkoušená péstounka. Ta však již kroniku školky bohužel nevedla, takže nám chybějí informace. V roce 1931 byla pak postavena první samostatná budova školky – dnešní mateřská škola v Dewetterově ulici. V té době již Marie Hanzalová rovněž odcházela do penze a na její místo nastoupila Vlasta Sekyrová.

Martina Sudová

se čile zapojil do veřejného života. Městská kronika píše: „Byl významným regionálním pracovníkem a dlouholetým členem výboru a posléze předsedou Spolku rodáků a přátel Týna nad Vltavou a okolí, v němž byl iniciativním a neúnavným spolupracovníkem notáře Ladislava Kuny a dalších rodáků. Ve své funkci předsedy rodáckého spolku hájil zájmy našeho města ve Svazu rodáckých spolků, ve vltavském komitétu a v jiných korporacích. Na odpočinek odešel do Týna a tady působil jako technický poradce MNV...“

Bohužel se nám ve sbírkách místního muzea nedochovála podoba pana Rudolfa Kvěcha, musíme se spokojit s tím, že nám po sobě zanech alespoň stopu v podobě několika drobných sbírkových předmětů, které daroval našemu muzeu.

Martina Sudová

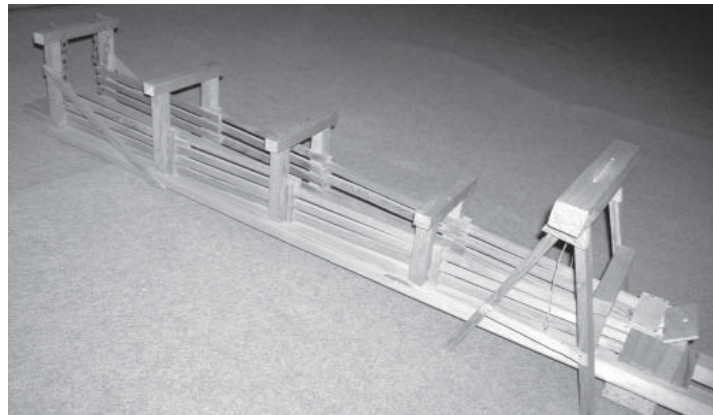
Na penzi odešel inženýr Kvěch do Týna nad Vltavou, kde

Zajímavý muzejní předmět aneb Co je slup nebo slupa

Slovo slup (slupa) možná bude někomu znít povědomé. V Praze například existuje ulice Na Slupi (ačkoli to vypadá nelogicky, skutečně je na konci měkké i, slupa se skládá podle vzoru kost), nedaleko Znojma pak leží obec Slup. V jedné internetové diskusi jsem našla, jak se obyvatelé zmíněné pražské ulice dohadují, podle čeho byla pojmenována. Údajně podle kostela Zvěstování Panny Marie, který má jen jeden sloup, nebo původního dvora, který mohl být „na sloupích“, nebo, což je nejpravděpodobnější, podle zařízení nazývaného slup, které se používalo na potoce Botiči, protékající tímto lokalitou.

Co to tedy slup (nebo slupa) je. Je to jakási past na ryby, která se používala nejčastěji v propustích jezů, mlýnských náhonech nebo tam, kde voda rychle proudila mezi kameny. Byla to poměrně rozměrná dřevěná konstrukce, do níž se chytali nejčastěji úhoři, v dřívějších dobách, kdy ještě táhli Vltavou lososi, sloužila především k jejich lovu, proto se jí také říkalo lososnice. K roku 1657 se v deskách zemských dochoval zápis, který potvrzuje existenci slupi na Kořensku u Neznašova: „Item při mlejné Kořenských slove jsou losos-

Vzhledem k tomu, že zde byly tři jezy, můžeme předpokládat minimální počet tří. Naposledy se slupi používaly v roce 1922, kdy nový zákon nařídil jejich zrušení. Kronika města Týna nad Vltavou k tomu píše: „Při některých mlýnech bylo právo chytání ryb do slupi. Tam kde byl nejmenší proud, kam nejvíce voda skládala, byla v jezu úzká propust, jakási vrátka, ve kterých byla položena slup: pevná, dlouhá dřevěná klec tak konstruovaná, že do ní byly ryby proudem strženy, ale ze slupi vyplouti nemohly. Nejdrobnější ryby úzkými šterbinami přece proklouzly. Nahore měla slup víko, které se dalo otvírat a zavírat. To měl pan otec vždycky dobře zamčené, aby mu nepovolná ruka nevybrala chycené ryby dřívě, než on časné ráno si přijde malou síť ze slupi vylovit bohatou kořist dnešní noci. Slupi bývaly nastřeženy zejména na úhoře, kteří se prodávali nejdražší. Byla-li například bouře s lijákem spojená, kalných vod, bývalo pak ráno ve slupi hezký počet úhořů. Tak např. pan otec z mlýna pod mostem se mi pochlubil, že jich tam jednou ráno bylo 30 kg. Všechny druhy ryb bývaly nachytány do slupi a někde byl tak bezohledný mlynář, že drob-

Model slupi v městském muzeu.

nice dvě. Ročně někdy se jich chytá 20, 30 i více i méně a kdyby lososnic víc uděláno bylo, nepochybně více by se jich chytalo a ačkoliv vždy každý více přes 15 liber než méně váží, však rovnaje rok k roku a počítaje toliko 20 lososů v užítku i s nákladem neb platem 12 krejcarů, které se od kusu mlynář dává, po 10 libách a libru po 30 kr., vynášej užítku 100 fl.“ Ještě v roce 1852 je tato slupa na jezu na Kořensku zmiňována v souvislosti s prodejem mlýna, s tím, že „mlynář právo měl v té řece jen s lososnicemi ryby chytati, které lososnice v jezu zařízení jsou“.

Také v Týně nad Vltavou byly slupi, jejich počet ale neznáme.

né ryby, které nemohl prodati, denně dával sežrati vepřovému dobytku, krmil jimi kachny místo toho, aby drobné ryby vrátil zpět řece. Rybářské spolky upozorňovaly na to, že takto budou ryby vůbec vyhubeny a vymohly zákaz chytání ryb do slupi. Přirozeně, že se mlynář tomuto zákazu bránil, spor trval několik let, až letos v létě přišel rozkaz k odstranění slupí, kteréhož rozkazu museli všichni jich majitelé a bolestným srdcem uposlechnouti.“

Pokud navštívíte naše místní muzeum, můžete v části expozice věnované řece Vltavě vidět dřevěný model slupi (viz obrázek).

Martina Sudová

Městský dům dětí a mládeže

www.ddmtyn.cz

ŘÍJEN 2011

KOLOHRÁTKY 1. 10.

5. ročník akce zaměřené na bezpečnost dětí po prázdninách. Dopravní hřiště u ZŠ Malá Strana od 14:00 hodin. S sebou kola, tříkolky, koloběžky, odstrojovací, přílby a chrániče. Vhodné pro děti od 1-15 let.

PLETENÍ Z PEDIGU 15. 10.

Kurz pro začátečníky - pletení z pedigu s pevným dnem. Cena kurzu je 300 Kč a zahrnuje veškerý materiál.

MěDDM 9:00 – 13:00 hodin.

DÍVÁNKOVÝ DEN 21. 10.

„Malujeme barevný podzim“. MěDDM 9:00 – 12:00 hodin pro školy, 14:00 – 18:00 pro volně přichozí. Akce se koná za finanční podpory Jihočeského kraje

PŘEHAZKA 22. 10.

Soutěž předem nahlášených čtyřčlenných družstev dětí ze 4. – 6. tříd.

ZŠ Hlinky 9:30 – 12:30 v hodin

PRÁZDNINY V MěDDM 26. 10.

Prázdninové dopoledne pro děti. Dle počasí tématická vycházka nebo hry v tělocvičně, vyrábění. MěDDM 9:00 – 12:00 hodin. Vstupné 30 Kč

POBYTOVÁ AKCE

KULÍŠKOV 2011 26. – 30. 10.

Prázdninová pobytová akce pro rodiny s dětmi.

PŘIPRAVUJEME

USPÁVNÍ BROUČKŮ 6. 11.

Tradiční lampiónový průvod pro děti a jejich rodiče. Sraz u otáčivého hlediště v 16:30 hodin.

VÝSTAVA

V MěDDM PROBÍHÁ VÝSTAVA FOTEK Z LETNÍCH TÁBORŮ

Blíží informace o akcích a zájmových oborech najdete na plakátu konkrétní akce nebo na www.ddmtyn.cz

KURZ PLETENÍ Z PEDIGU

Veronika Paluková ve spolupráci s MěDDM pořádá KURZ PLETENÍ Z PEDIGU

V sobotu 15. října 2011 od 9:00 do 13:00 v MěDDM: kurz je vhodný pro začátečníky, cena 300 Kč zahrnuje veškerý materiál. S sebou ručník nebo zástěru, šidlo nebo tenčí pletací jehličky, nůžky nebo štípačky. Rezervace na tel. 731084097 nebo veronika.palukova@gmail.com.

KULÍŠKOV 2011

Na podzimní prázdniny 26. – 30. 10 2011 připravil MěDDM pro rodiny s dětmi pobytovou akci KULÍŠKOV 2011. Cena za osobu 760,- Kč.

Informativní schůzka se koná 5. 10. 2011 v 17:00 hodin v MěDDM. Případní zájemci, kteří nestihli informativní schůzku, se mohou informovat přímo v MěDDM.

LETNÍ ČINNOST

Letošní prázdniny jsme uspořádali 8 letních táborů. Z toho byly 2 rekreační, 3 soustředění kroužků a 3 příměstské. Těchto táborů s účastníky celkem 203 dětí.

Z ČINNOSTI

Za velmi pěkného podzimního počasí se v sobotu 1. 10. 2011 sešlo na 90 dětí u základní školy Malá Strana, aby si zasoutěžilo na kolech, tříkolkách i koloběžkách nebo odstrojovadlech v soutěžním odpolední Kolohrátky. Jízdu na dopravním hřišti, jízdu zručnosti i znalostní disciplíny děti zvládly a za to je v cíli čekala odměna. Máme velkou radost, že se děti o bezpečnost na silnici zajímají a spousta zásad je pro ně přirozených. Zároveň je však potřeba tyto zásady stále v dětech posilovat a znalosti a dovednosti rozšiřovat. Odpoledne proběhlo ve spolupráci se Sportovním svazem elektrárny Temelín, Odborem dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Týn nad Vltavou a Besipem. Všem, kteří se na přípravě podíleli a věnovali sobotní odpoledne dětem mnohokrát děkujeme.

Rečková

Hledáme nové vedoucí

zájmových kroužků

pro školní rok 2011/2012

Rádi bychom do svého kolektivu pozvali nové vedoucí zájmových oborů – akvaristika, vaření a dalších zajímavých oborů, které by obohatily naši nabídku pravidelné zájmové činnosti. Při vašich začátcích vám profesionální pracovníci MěDDM rádi poradí a pomohou.

Odpověď na fotografickou hádanku:

Romantickým místem na fotografii je krajinařský park u zámečku Vysoký Hrádek, byl vybudován v první polovině 19. století jako součást venkovského sídla. V roce 2005 proběhla regenerace přírodní krajinařského parku: původní rozloha 2,9 ha rozšířena na 6,4 ha, podoba parku byla realizována podle nákresu katastru z r. 1830. Byla obnovena rybníční soustava, vybudován ostrůvek, můstek, chodníky, opraveno kamenné oplocení, gróta, poustevna.

Veškeré informace získáte při osobní návštěvě MěDDM.

DOPLŇUJÍCÍ NÁBORY

NĚKOLIK VOLNÝCH MÍST DO TĚCHTO ZÁJMOVÝCH OBORŮ:

Cvičení děvatč: Pro děvčata 8 - 15 let. V úterý 17:00 – 18:00 hodin. Děvčata si protáhnu svaly cvičením na žínkách, se švihadly, s míčem, na nářadí a zahrají si nejrůznější hry v tělocvičně.

Divadelní klub: Pro děti od 9-18 let. Ve čtvrtek 14:30 – 16:00 hodin. Děti se zde formou her a scének naučí překonávat strach z vystupování před ostatními lidmi, zdokonalí si slovní a výrazový projev, nacvičí divadelní ukázky.

Klubíčkování s angličtinou: Klub je připraven pro rodiče s dětmi od 2 - 4 let. V pátek od 10:00 – 1:00 hodin. Děti si osvojují základy angličtiny formou her a obrázků a písniček.

Tanečky Kopretina: Pro děti 4 – 7 let. Ve středu od 16:00 – 17:00 hodin. Děti se učí základní taneční kroky a nacvičují krátkou skladbu na motivy dětských písniček.

Magic – karetní klub: Pro děti a mládež od 12 let. V sobotu od 14:00 – 17:00 hodin. Hlavní náplní je karetní hra s Magic kartami, doplněná o hraní některých deskových her. Pořádají se kroužkové turnaje, mění se Magic karty, je možnost účastnit se turnajů v okolních městech.

Míčové hry: Pro děti od 10 let. Ve čtvrtek od 17:00 - 18:00 hodin. Sportování s míčem, vybíjená, přehazovaná, ale i tradiční míčové hry.

Radio OK: Pro děti od 9 let. Ve čtvrtek 16:00 - 17:30 hodin. Chlapci se na PC učí Q kódy a hláskovou abecedu českou a mezinárodní. Pomocí ní se dorozumívají přes radiostanici s jinými radioamatéry z celé Evropy.

Raketový modeláři: Pro děti od 10 – 13 let. V úterý od 10 – 13 let. Chlapci si v dílně vyrobí zmenšený model rakety, který dokáže vystartovat a vzletnout. Vzlety raket s doprovodnými efekty pak mohou doprovázet různé akce MěDDM.

Rekreační volejbal 1 (začátečníci): Pro děti do 15 let. Ve středu 15:30 – 17:00 hodin. Děti se zde naučí základy volejbalu. Část výuky je zaměřena na nácvik chytání a házení míče formou různých míčových her a soutěží. V závěru roku si mohou zahrát i plážový volejbal.

Rekreační volejbal 2 (pokročilá): Pro děti a mládež od 12 – 19 let. Ve čtvrtek od 17:30 – 19:00 hodin. Kvalitní volejbal pro zkušenější hráče, kteří již mohou dopřevést různé akce MěDDM.

Taneční Sunny dance: Pro děti od 12 – 15 let. V pondělí od 17:00 – 18:00 hodin. Začínající a mírně pokročilejší tanečnice nacvičují jednotlivé cviky v rytmu diska. Postupně spojí cviky ve společnou skladbu.

Upolové hry předškoláků: Pro děti od 5 – 6 let. Ve čtvrtek od 16:00 – 17:00 hodin. Rozvíjení pohybových aktivit a dovedností v tělocvičně, hlavně na žínkách. Vhodné pro menší děti jako příprava pro Sebeobranu.

Vyšší šití 1: Pro děvčata od 12 let. V úterý od 16:00 – 17:30. Děvčata se naučí základům stehování, naučí se šít dirky, knoflíky, učí se poznávat druhy nití a látek, naučí se šít sukni, halenku, kalhoty, některé i šaty.

Mažoretky 2: Pro děvčata od 11 – 16 let. Ve čtvrtek od 16:00-17:30 hodin. Děvčata zdokonalují jednotlivé prvky s hůlkou, dodržují rytmus, dbají na správné držení těla a hůlky, společně vymýšlejí nové cviky a sestavy. Vystupují na různých akcích.